Familie maand
Mei - 2026

De man

naar het hart van Jezus

FAMILY DEPARTMENT

Dankwoord

“En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen” (Kolossenzen 3:23).

Met dankbaarheid erkennen wij het waardevolle werk van de vertalers, vormgevers en correctoren, de uitgeverij, evenals de toewijding van het team van de Gezinsafdeling, wiens diensten een grote zegen zijn geweest.

Ds. Adalicio Fontes de Souza
Directeur, Gezinsafdeling, Generale Conferentie

Revisie, vertaling, vormgeving, ontwerp en redactie van de inhoud door de Gezinsafdeling van de Generale Conferentie.

Internationaal Zendingsgenootschap Zevende-Dags Adventisten Reformatiebeweging

625 West Avenue Cedartown, GA, EE.UU.
Teléfono: (+1) 770-748 0077
E-mail: info@sda1844 l family@sda1844.org
www.sda1844.org

Volg ons

familias con jesus

Inhoud

Inleiding 4

1. Het beeld van God in de identiteit van de man 5
Sabbat, 2 mei
Ds. Yoni Delgado Cotrina – Peru/VS

2. De verborgen vijanden 11
Donderdag, 7 mei
Ds. Vladimir Marinov – Bulgarije/Finland

3. Onzichtbare vernietigers 16
Vrijdag 8 mei
Ds. Everardo Sandoya – Panama/Dominica

4. Uitdagingen van het leven 23
Sabbat 9 mei
Ds. Angel Andres Batista – Mexico

5. De identiteit van de man in tijden van crisis 29
Zondag 10 mei
Zuster Diane Mejia Linares - Curaçao

6. Bijna vergeten waarden 35
Sabbat 16 mei
Zuster Sunny Kang – Zuid-Korea

7. Moreel integer 43
Sabbat 23 mei
Ds. Lauro Vasconcelos– Brazilië/Paraguay

8. Een hart naar Gods eigen hart 49
Sabbat 30 mei
Ds. Adalicio Fontes – Brazilië/Portugal

Inleiding

Geliefde broeders en zusters in Christus Jezus,

Zoals we allemaal weten, vormt het gezin het fundament van de gemeente. Daarom willen we u er graag aan herinneren dat de maand mei is uitgeroepen tot een speciale maand gewijd aan het gezin, met als thema 'De man naar het hart van Jezus', waarbij speciale aandacht wordt besteed aan onze broeders en echtgenoten. We bidden dat het materiaal dat we presenteren een grote zegen zal zijn, die de kern van elk gezin en daarmee het hart van onze gemeente zal versterken.

Het Woord van God geeft ons duidelijke instructies over de centrale missie van het gezin. De profeet Mozes herinnert ons aan de essentiële taak van voortdurende opvoeding:

“Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat.” (Deuteronomium 6:6-7).

Dit is de oorspronkelijke school van het geloof. De Geest der Profetie bevestigt deze waarheid en leert ons dat het gezin het uitgangspunt is van elk werk van vooruitgang:

“Het hart van de gemeenschap, van de kerk en van de natie is het gezin. Het welzijn van de samenleving, het succes van de kerk, de welvaart van de natie, hangen af van de invloed van het gezin.” – *De weg tot gezondheid*, blz. 291.

“God wil dat de gezinnen op aarde een symbool zijn van het gezin in de hemel. Christelijke gezinnen, die zijn opgericht en die geleid worden in overeenstemming met Gods plan, behoren tot Zijn meest effectieve instrumenten voor de vorming van een christelijk karakter en voor de bevordering van Zijn werk.” –*Testimony Treasures,* deel 3, p. 63

Door deze teksten te delen, willen we nogmaals bevestigen, dat de gezondheid en welvaart van onze gemeente direct afhankelijk is van het karakter en het gedrag van haar gezinnen.
We vragen u respectvol om uw waardevolle medewerking om ervoor te zorgen dat dit materiaal in alle gemeenten wordt gedeeld en gelezen volgens het tijdschema dat in het boekje is vastgelegd. Moge dit werk ons inspireren om van onze huizen ware zendingscentra te maken.

Met broederlijke groeten, in Christus Jezus.
Generale Conferentie, Gezinsafdeling

Lezing 1

Het beeld van God in de identiteit van de man

Geliefde broeders en zusters. Er zijn pogingen gedaan om de identiteit van de man vanuit verschillende perspectieven te definiëren. Maar het is onze verantwoordelijkheid om de overduidelijke relatie tussen onze identiteit en het karakter van God te herbevestigen. Deze intieme relatie tussen onze identiteit en onze Schepper herinnert ons eraan dat we, door Zijn liefde, gerechtigheid en heiligheid te weerspiegelen, het doel vervullen waarvoor we zijn geschapen. De vader moet in zijn eigen huis het karakter van God vertegenwoordigen. “Hoeveel mensen onteren Christus en geven binnen de huiselijke kring een verkeerd beeld van Zijn karakter!” –*Het Bijbels gezin*, blz. 144.

Waarom verliezen we onze identiteit? Het antwoord is: “Gelijkvormigheid aan de wereld is er de oorzaak van, dat ons volk zijn invloed verliest.” – *Geest, Karakter en persoonlijkheid*, blz. 586. De apostel Paulus, die zich bewust is van deze realiteit, zegt ons: “Zo zal dan nu ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God.” (Romeinen 14:12). Laten we beginnen met bidden en eerbied te hebben voor de Heer.

1. Onze identiteit

Het Bijbelse verslag presenteert Gods plan: “En God zei: 'Laten wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis...'” (Genesis 1:26). Vervolgens wordt in Genesis 1:27 het volgende verslag gegeven: “En God schiep de mens naar Zijn beeld,

Door Pr. Yony Delgado Cotrina
Peru/VS

naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen." "God heeft een ieder, zowel mannen als vrouwen, een identiteit, een individualiteit gegeven, zodat zij in de vreze Gods voor zichzelf moeten handelen." –*Daughters of God*, p. 183.

"De mens zou het beeld van God dragen, zowel uiterlijk als innerlijk... Zijn natuur was in overeenstemming met de wil van God." –*Patriarchen en profeten*, blz. 20.

Laten we twee aspecten van de menselijke identiteit onderstrepen: de fysieke toestand en het karakter.

Ten eerste is onze identiteit verbonden met het biologische, fysieke aspect en weerspiegelt zij een goddelijk ontwerp. De menselijke vorm is bedacht om de waardigheid, volmaaktheid en edelheid van de Schepper tot uitdrukking te brengen. Onze lichamen, onze mogelijkheden en ons vermogen om met anderen om te gaan weerspiegelen een orde en harmonie die van God komen. De psalmist drukt het als volgt uit: "Want Ú hebt mijn nieren geschapen, mij in de schoot van mijn moeder geweven... wonderlijk zijn Uw werken." (Psalm 139:13-14).

Ten tweede moeten onze uitingen in daden en woorden, evenals in onze emoties en gedachten, de identiteit van de schepping onthullen, die is gebaseerd op het karakter van onze Schepper: liefde, gerechtigheid, goedheid en het vermogen om te kiezen wat juist is. "Toen Adam en Eva in de Hof van Eden werden geplaatst, waren ze onschuldig, zondeloos en in perfecte harmonie met God." –*Christ Triumphant*, p. 28. Ze waren dus volmaakt en in harmonie met God en met de natuur. Naar het beeld van God zijn betekent dat we geroepen zijn om Zijn morele karakter te weerspiegelen door de deugden die Hijzelf bezit, die we bij de schepping door genade hebben ontvangen, te cultiveren. "God schiep de mens met edele vermogens en een evenwichtige geest." –*De weg naar Christus*, blz. 13.

Helaas heeft de mensheid haar identiteit, betekenis en waardigheid verloren. Onze identiteit hangt niet af van prestaties, sociale status of cultuur, maar van het feit dat we zijn geschapen om het karakter van onze Heer te weerspiegelen. Dit brengt een morele verantwoordelijkheid met zich mee: als we Zijn beeld dragen, zijn we geroepen om in overeenstemming met de deugden van de Schepper te leven, om dichter bij God te leven. Onze enige hoop op herstel is terug te keren naar onze Schepper en Verlosser. Door Jezus kan onze identiteit worden vernieuwd, zodat we opnieuw en getrouw het goddelijke karakter kunnen weerspiegelen.

Zouden wij als kinderen van God, door welke gebeurtenis in ons leven dan ook, onze identiteit met God mogen verliezen? Zou dat door het huwelijk kunnen zijn? Om ernstige conflicten in het huwelijk te vermijden geeft de Heer een duidelijk antwoord: "Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, ... Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn... en Ik zal u

aannemen, en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heer, de Almachtige." (2 Korinthe 6:14a, 16-18).
Overweeg de volgende uitspraken eens: "Wij zijn slechts mensen, en de ene mens heeft geen zeggenschap over het geweten van een ander mens… Ieder van ons heeft een individualiteit en identiteit die niet kunnen worden overgegeven aan enig ander mens. Wij zijn individueel Gods bouwwerk." –*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 743. "Wij moeten ons nu verenigen... Maar laten we bedenken, dat christelijke eenheid niet betekent, dat de identiteit van één persoon moet worden in die van een ander moet ondergaan. Het betekent ook niet dat de geest van de één geleid en gecontroleerd moet worden door de geest van een ander." –*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 742.
Wanneer we tot het onsterfelijke leven worden geroepen, "zal onze identiteit in het verheerlijkte lichaam perfect worden bewaard... Hoewel deze in dit sterfelijke leven misschien misvormd, ziek of verminkt waren, zal de individuele identiteit in hun herrezen en verheerlijkte lichaam perfect bewaard blijven." –*The Faith I Live By*, p. 180.

2. De identiteit van de echtgenoot in het leiderschap van het gezin
"Want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam." (Éfeze 5:23). Deze tekst laat zien dat het vertegenwoordigen van Christus in het gezin een grote verantwoordelijkheid en een groot voorrecht met zich meebrengt. Laten we eerst eens nadenken over het vertegenwoordigen van Christus in het gezin – het symboliseren van de majesteit en waardigheid van de Schepper binnen de familiekring. Het is een voorrecht om het gezin te leiden zoals Christus dat zelf zou doen. Daarom: "Laat iedere man die beweert God lief te hebben, zorgvuldig Gods eisen voor zijn positie bestuderen. Christus' gezag wordt met wijsheid uitgeoefend, in alle vriendelijkheid en zachtmoedigheid. Laten mannen zo met hun gezag omgaan en het Hoofd van de gemeente navolgen." –*Het Bijbels Gezin*, blz. 175.
Ten tweede vereist elk leiderschap toewijding, opoffering en dienstbaarheid. Het is zowel een voorrecht als een verantwoordelijkheid om de leider van je eigen gezin te zijn. Elk gezin zou een leider moeten hebben. Elk gezin moet op verstandige wijze worden geleid door een godvrezende man – iemand die geen tiran is, maar een beschermer en gids. "Vader is het middelpunt voor iedereen in het gezin . Hij is de wetgever en illustreert in zijn mannelijke houding de krachtige deugden: energie, onkreukbaarheid, eerlijkheid, geduld, moed, ijver en praktische bruikbaarheid." –*Het Bijbels Gezin*, blz. 172. De vader van het gezin is de leider die zijn gezin naar Christus moet leiden; het is een bediening waarin het karakter van de Verlosser moet worden geopenbaard. Zoals Christus de Vader

openbaarde, “is Christus het grote middelpunt en ze zouden elkaar benaderen naar mate ze dichter bij het middelpunt zouden komen.” –*Jezus, De Wens der Eeuwen*, blz. 239.

Wat betekent dit in de praktijk voor ons leiderschap? “Mannen, heb uw vrouw lief en wees niet verbitterd tegen haar.” (Kolossensen 3:19).

Wanneer we ons thuis identificeren met Christus in dienend leiderschap, wordt goddelijke wijsheid geopenbaard. In onze omgang met familieleden moeten we ernaar streven hen te beschermen, hen in genade te leiden en hen op te bouwen in Christus Jezus. In geïnspireerde woorden vinden we de volgende lijst: “Mannen, 1: woon met begrip met haar samen, 2: geef de vrouw als de zwakkere, haar eer; 3: u bent immers ook mede-erfgenamen met haar van de genade van het leven; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.” (1 Petrus 3:7). “De Heer heeft de man als hoofd van de vrouw gesteld om haar te beschermen 4: hij is degene die het gezin samenbind, 5: die de leden van het gezin bij elkaar brengt, zoals Christus het Hoofd van de gemeente is en de Verlosser van het verborgen lichaam, de gemeente.” –*Het Bijbels Gezin*, blz. 175.

“Wanneer de Geest van Christus de echtgenoot beheerst, zal de vrouw in haar onderdanigheid alleen maar rust en voordeel opleveren, want hij zal van haar alleen datgene verlangen wat tot het goede leidt. Op dezelfde manier verlangt Christus onderdanigheid van de kerk.” –*Christ Triumphant*, p. 145. De man “is door heilige banden aan zijn gezin verbonden.” –*Manuscript Releases* 1990, Vol.5.

3. De man als priester van het gezin

“Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken…” (Deuteronomium 6:6-7). De vader moet in zijn gezin zijn wat de priester was in het oude Israël. Aan het gezinsaltaar moet hij God het offer van gebed en lofprijzing brengen, terwijl hij in zijn hart voortdurend bidt voor het welzijn van zijn kinderen. “Oefen de jongeman overeenkomstig zijn levensweg, ook als hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken.” (Spreuken 22:6).

De priesterlijke dienst van de vader in het gezin houdt in dat hij een religieus leider en opvoeder is en hartverwarmende raad geeft. "De echtgenoot en vader is het hoofd van het gezin. De vrouw kijkt naar hem om liefde en sympathie, en om hulp bij de opvoeding van de kinderen; en dat is juist. De kinderen zijn zowel van hem als van haar, en hij stelt evenveel belang in hun welzijn. De kinderen zijn van de vader afhankelijk voor onderhoud en leiding; hij moet de juiste opvattingen hebben over het leven en de invloeden en contacten die het gezin omringen; bovenal moet hij beheerst worden door de liefde en de vreze des Heren en door de leer van Zijn

woord, zodat hij de voeten van de kinderen in het rechte pad kan leiden." –*De weg tot gezondheid*, blz. 327.

De vader, als priester van zijn gezin, moet God benaderen met geloof en toewijding. Hij moet zijn kinderen de vreze des Heren bijbrengen en in elk aspect van het dagelijks leven een voorbeeld van godsvrucht zijn. De vader moet in zijn eigen huis het karakter van God vertegenwoordigen. Hij moet zijn gezin oproepen om zich bij hem te voegen in de ochtend- en avondaanbidding, zodat allen leren God lief te hebben en te vrezen.

"De vader moet zijn aandeel leveren om het maken van zijn huis tot een gelukkig huis. Wat zijn zorgen en zakelijke moeilijkheden ook mogen zijn, hij moet niet toelaten dat zijn gezin er onder komt te lijden; hij moet zijn woning met een glimlach en prettige woorden binnenkomen." –*De weg tot gezondheid*, blz. 328.

4. De identiteit van de man als echtgenoot en vader

"Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven." (Éfeze 5:25). De man moet zich realiseren dat hij in zijn gezin de vertegenwoordiger van Christus is. Hij moet dezelfde liefde, geduld, aandacht en hoffelijkheid tonen die Christus jegens de gemeente heeft getoond. Liefde moet het principe zijn dat de man in al zijn handelingen leidt. Hij moet met woorden en daden laten zien dat hij zijn vrouw waardeert en respecteert. "Evenzo, mannen, woon met begrip met haar samen; geef de vrouw, als de zwakkere, haar eer..." (1 Petrus 3:7). "Een huis waar liefde woont, waar liefde in woorden, blikken en daden tot uitdrukking komt, is een plaats waar engelen zich graag laten zien. Ze heiligen die plek door stralen van heerlijk licht." –*Het Bijbels Gezin*, blz. 86.

Als echtgenoot en vader is het noodzakelijk om invloed uit te oefenen in de vreze Gods. Hij is een geestelijk leider en mag geen tirannieke houding aannemen. Het is duidelijk dat het gezag van de echtgenoot en vader gerespecteerd moet worden – "en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man" (Éfeze 5:33). De man is het hoofd van het gezin en de vrouw moet het gezag van haar man erkennen; maar dit gezag mag niet worden uitgeoefend om haar te vernederen, maar om haar te beschermen en lief te hebben, net zoals Christus het hoofd van de gemeente is en Zijn leven voor haar heeft gegeven. "De man is het hoofd van het gezin, zoals Christus het hoofd is van de gemeente, en elke koers, die de vrouw volgt om zijn invloed af te breken en hem neer te halen van de waardige, verantwoordelijke positie, die hij inneemt, mishaagt God." –*Uit de Schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 106. "De echtgenoot moet zijn positie in zijn gezin handhaven met alle zachtheid, maar toch met beslistheid." –*Uit de Schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 106.

Elke echtgenoot en vader is geroepen om het karakter van God te weerspiegelen. Een man of echtgenoot naar Gods hart zijn, is een dagelijkse verbintenis: leiden zonder egoïsme, geestelijk begeleiden met liefde en het gezin eren als Gods schat. De echtgenoot en vader is degene die God vertegenwoordigt in het gezin. Hij brengt God een offer met een berouwvol hart en vurig gebed. “Ons geloof moet groeien en we moeten in gedrag en gezindheid Christus meer gelijkvormig gaan worden om te volharden en de verzoekingen van Satan met succes te weerstaan.” –*Uit de Schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 107.

Conclusie

De identiteit van de vader en echtgenoot naar Gods hart wordt niet bepaald door macht of dominantie, maar door het weerspiegelen van het goddelijke karakter in zijn leven. Hij moet dat doen als beschermende leider, geestelijke priester en liefhebbende echtgenoot. Het dragen van het beeld van God impliceert verantwoordelijkheid, dienstbaarheid en christelijke liefde. Wanneer de echtgenoot dit leiderschap uitoefent volgens het goddelijke model, wordt het huis een kleine hemel op aarde.

Geliefde broeders en zusters, we hebben God nodig binnen onze gezinnen, zodat we kunnen genieten van een familie waarin we het beeld van God weerspiegelen in de identiteit van het gezin. “En u bekleedt met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid.” (Éfeze 4:24). Moge God onze gezinnen zegenen. Amen!

Lezing 2

De verborgen vijanden

Vanaf het allereerste begin van de grote controverse die Satan in de hemel ontketende, heeft hij in het geheim gewerkt aan de uitvoering van zijn plannen tegen de regering van God. Hier op aarde werkte de boze in het geheim om de vrede en harmonie van Adams familie te verstoren. Het virus van de zonde werkt in het geheim in het menselijk hart en vernietigt mensen. Laten we lezen wat onze Verlosser ons vertelt in Markus 7:21-23: "Want van binnenuit uit het hart van de mensen, komen voort kwade overwegingen, alle overspel, ontucht, moord, diefstal, hebzucht, allerlei kwaadaardigheid, bedrog, losbandigheid, afgunst, lastering, hoogmoed, dwaasheid; al deze slechte dingen komen van binnenuit en verontreinigen de mens." Door al deze zwakheden en ondeugden werkt Satan in het geheim in het hart van de mens. Het leven van de mens is een voortdurend strijdtoneel. Hij wordt niet alleen geconfronteerd met aanvallen van buitenaf, maar ook met innerlijke conflicten die vaak het moeilijkst te overwinnen zijn. Deze 'verborgen vijanden' verschijnen in de vorm van onzekerheden, emotionele worstelingen, verwarde gedachten, verleidingen en een diep angstgevoel.

Door Pr. Vladimir Marinov
Bulgaria/Finland

De innerlijke strijd van de mens

1. De vijanden van de mens: De strijd in het hart van de man

De Bijbel verklaart dat het hart van de mens een

strijdtoneel is. Jeremía 17:9 zegt: "Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen?"

Mannen denken vaak dat zij sterk, standvastig en beschermend moeten zijn, terwijl zij van binnen een strijd voeren die niemand ziet als: twijfels, lage eigenwaarde, wonden vanuit het verleden, faalangst en emotionele lasten die ze hebben leren verbergen.

E.G.White leert ons in 'De weg naar Christus': "Het is voor ons onmogelijk uit eigen kracht te ontsnappen uit het moeras van zonde, waarin we verzonken zijn. Onze harten zijn slecht en wij kunnen ze nooit veranderen. "Komt ooit een reine uit een onreine - niet een." (Job 14:4). "De gezindheid van het vlees is vijandschap tegen God, want zij onderwerpt zich niet aan de wet van God, trouwens het kan dat ook niet." (Romeinen 8:7). Opvoeding, cultuur, wilskracht en de pogingen van de mens hebben allemaal hun eigen plaats, maar in dit opzicht zijn ze machteloos. Ze mogen bijdragen tot een uiterlijk correct gedragspatroon, maar ze kunnen het hart niet veranderen, ze kunnen de bronnen van het leven niet zuiveren. Er moet een kracht zijn, die van binnenuit werkt, een nieuw leven dat van boven is, voordat een zondig mens in een heilig mens veranderd kan worden. Die kracht is Christus. Alleen Zijn genade kan de levenloze van de ziel tot leven wekken en hem naar God en naar heiligheid leiden." – *De weg naar Christus*, blz, 14.

Mannen worstelen vaak in stilte met:

- gevoelens van spirituele ontoereikendheid
- schaamte over verborgen zwakheden
- angst om niet goed genoeg te zijn als echtgenoot, zoon, vader of leider
- emotionele lasten die zijn opgebouwd door te proberen sterk over te komen

Maar het geïnspireerde Woord verzekert ons dat onze zekerheid niet ligt in mannelijke kracht, maar in de genade van Christus. Zijn liefde herstelt de waardigheid van de man en geeft hem moed om zijn innerlijke strijd aan te gaan.

2. Psychologische conflicten: de strijd in de mens

De innerlijke strijd van de mens komt duidelijk tot uiting in de ervaring van Paulus: "Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar

wat ik haat, dat doe ik." (Romeinen 7:15).

Vooral mannen hebben te maken met psychologische druk, zoals:

- Opgekropte woede
- Gebrek aan emotionele controle
- Angst voor verantwoordelijkheid
- Innerlijk conflict tussen principes en impulsen
- Ontmoediging door herhaaldelijke mislukkingen
- Emotionele uitputting door zich sterk voor te doen

Ellen G. White benadrukt in Profeten en Koningen, dat zelfs de meest toegewijde mannen een intense strijd voeren tussen het vlees en de Geest. Deze conflicten zijn geen teken van geestelijke zwakte, maar het bewijs van de werkelijke strijd tussen goed en kwaad. Elia, een moedig profeet, stortte emotioneel in na een grote overwinning. In 1 Koningen 19:4 zegt hij: "Het is genoeg! Neem nu mijn leven, Heer." Dit laat zien dat zelfs een sterke man kan breken. Toch berispte God hem niet; Hij stuurde een engel om hem te sterken. Dit leert ons dat wanneer een mens in stress, eenzaamheid of wanhoop vervalt, God hem ondersteunt, voedt en aanmoedigt om weer op te staan.

"Velen vertrouwen niet op God en rusten niet in Hem, maar vertrouwen op zichzelf. Zij maken hun gevoelens tot hun maatstaf. Als hun emoties worden geprikkeld, voelen zij zich gelukkig en bouwen zij hun hoop op impulsiviteit. Maar wanneer hun gevoelens veranderen, zijn zij verdrietig. Hun gevoelens zijn hun god, maar dit zal nooit hun heiliging tot stand brengen... Wanneer zij die in duisternis wandelen Christus als hun Verlosser aanvaarden, vinden zij vrede en rust in een nieuw leven. Christus neemt de plaats van het eigen ik in, en degene die op de Verlosser vertrouwt, vindt geen steun meer in zichzelf. Jezus is zijn enige steun... 'Ik leef, maar niet ik, maar Christus leeft in mij.'" –*The Review and Herald*, 30 januari 1890.

3. Spirituele dilemma's en mannelijke onzekerheid in het geloof

Een van de gevaarlijkste vijanden van de christelijke man is geestelijke onzekerheid. Deze komt tot uiting wanneer hij denkt:

- "Ben ik echt gered?"
- "Kan God mij nogmaals vergeven?"
- "Ben ik het waard om een kind van God genoemd te worden?"
- "Faal ik als christelijke man?"

Maar de Schrift verklaart stellig: "Dit heb ik u geschreven ... opdat u weet dat u eeuwig leven hebt." (1 Johannes 5:13). Redding hangt niet af van hoe sterk een man is, maar van hoe sterk Christus is. Ellen G. White benadrukt dat onze ogen op Jezus gericht moeten zijn, niet op onze mannelijke tekortkomingen. Het verhaal van Petrus die over het water loopt, laat zien dat wanneer een mens zijn ogen van Christus afwendt, hij zinkt; maar wanneer hij roept: "Heer, red mij", strekt Jezus onmiddellijk Zijn hand uit.

De man staat niet alleen in zijn geestelijke strijd. Christus is nabij, zelfs wanneer hij twijfelt, valt, bang is of zich onwaardig voelt. Ik herinner me mijn eigen ervaring van vele jaren geleden, toen ik een uitnodiging kreeg van de Algemene Conferentie om aan de zendingsschool in Duitsland te gaan studeren. Toen ik met mijn voorbereidingen begon, ontstonden er moeilijkheden waardoor ik ging twijfelen of dit wel Gods wil was. Elke dag vroeg ik God om mij te laten zien of Hij met mij zou zijn. Slechts twee dagen voordat ik het visum ontving, gaf de Heer me een prachtige ervaring die me liet zien dat Hij bij me was. Toen verdween de onzekerheid en vulde hemelse vrede mijn hart. Laten we lezen wat de Heer ons door Zijn Woord zegt: "Wees niet bevreesd, want Ik ben met u, wees niet verschrikt, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met Mijn rechterhand, die gerechtigheid werkt." (Jesaja 41:10).

4. Zelfkennis en het zoeken naar steun: twee behoeften van de christelijke man
Cultureel gezien is mannen geleerd om:

Cultureel gezien is mannen geleerd om:

- Niet te huilen.

- Geen zwakte te tonen.
- Alles alleen op te lossen.
- Hun innerlijke worstelingen voor zichzelf te houden.

Maar de Bijbel leert iets anders. “Onderzoek uzelf” (2 Korintiërs 13:5). Dit houdt in dat je je zwakheden, wonden en gebieden waar goddelijke genade nodig is, erkent. Ellen G. White adviseert gebed, reflectie en het Woord als hulpmiddelen voor zelfkennis en om de Heilige Geest in staat te stellen innerlijke transformatie teweeg te brengen.

5. Conclusie: De overwinning van de mens ligt in Christus

De verborgen vijanden van de christelijke mens – emotioneel, psychologisch en spiritueel – kunnen intens en hardnekkig zijn. Ze zijn echter niet onoverwinnelijk. Overwinning hangt niet af van mannelijke kracht, maar van verbondenheid met Christus, die al voor ons heeft overwonnen. “Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bereid voor hen die Hem liefhebben” (1 Korinthe 2:9). Ellen G. White leert dat de transformatie van een mens begint wanneer hij zijn behoefte erkent, zich tot God wendt en zich laat vormen door de Heilige Geest, ondersteund door de broederschap. Net als Elia, Petrus en Paulus wordt elke mens geconfronteerd met innerlijke strijd. Maar net als zij kan hij ook opstaan met kracht en hoop.
De strijd is moeilijk, maar de overwinning is verzekerd: Christus heeft al voor u gewonnen. Lieve broeders en zusters, laten we moedig werken aan onze eigen redding en aan de redding van onze families en vrienden. Jezus zal zeer binnenkort komen; laten we voorbereid zijn om Hem te ontvangen. Dat is mijn verlangen en mijn gebed. Amen.

Onzichtbare vernietigers

Lezing 3

Verbale, psychologische, morele en fysieke geweldpleging tegen de man als hoofd van het gezin.

"De HEERE toetst de rechtvaardige, maar Zijn ziel haat de goddeloze en wie geweld liefheeft." (Psalm 11:5).

In onze tijd is de toename van geweld zo zorgwekkend dat het mogelijk ook de huizen van Christelijke gezinnen treft, terwijl veel gemeenteleden zich niet bewust zijn van het lijden dat in stilte zoveel gezinnen verwondt. "De wijzen onder de vrouwen bouwen hun huis, maar de dwaze breekt het met eigen handen af." (Spreuken 14:1).

Er zijn vier vormen van geweld, of misbruik, die bepaalde vrouwen gebruiken om onopvallend de man als hoofd van het gezin te vernietigen:

- Verbaal misbruik.
- Psychologisch misbruik.
- Moreel misbruik.
- Fysiek misbruik.

1. Verbaal misbruik

Dit is de gewoonte om anderen met woorden te kwetsen.

De Bijbel zelf laat ons zien dat "Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die het goede doet en niet zondigt.". (Prediker 7:10). Een vrouw kan een begaafd leider zijn in

Door Pr. Everardo Sandoya
Panama/Dominicaanse Republiek

het onderwijzen van Gods Woord, en toch kan zij op bepaalde momenten haar man onbedoeld kwetsen. Een onbedoelde belediging mag niet als verbaal misbruik worden beschouwd.
“Laat alle bitterheid, gramschap, toorn, geschreeuw en lastering van u weggenomen worden, met alle slechtheid. Maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.” *(*Éfeze 4:31-32).

God heeft de man als hoofd van het gezin aangesteld om zijn gezin op verstandige wijze te leiden volgens de beginselen van Christus' liefde. Er zijn echter vrouwen met grote talenten en bekwaamheden die de plaats willen innemen die God aan de man heeft gegeven, en die vrouwen gebruiken verbaal misbruik om mannen te vernederen en hun wil met geweld op te leggen. Het doel van verbaal misbruik tegen de man is dat deze vrouwen de overhand krijgen of dingen zo gedaan krijgen als zij het willen.

Verbaal misbruik doet zich meestal voor wanneer deze vrouwen er een gewoonte van maken boos of overstuur te worden als de man niet doet wat zij willen, en zij een groot deel van de tijd schreeuwen, berispen, beledigen, bekritiseren of sarcasme gebruiken wanneer zij hem aanspreken als hoofd van het gezin. Vaak vernederen zij de man in het openbaar om anderen te laten zien dat “zij de leiding hebben”.

Helaas zijn veel vrouwen “geëmancipeerd” geraakt, en sommigen van hen hebben – gesteund door feministische wetten en organisaties – onderdrukkende mechanismen gebruikt tegen Gods plan, dat de man heeft aangesteld als leider of hoofd van het gezin. Helaas eindigt het merendeel van de huwelijken waarin vrouwen verbaal misbruik tegenover hun echtgenoten plegen, in echtscheiding.
Een vrouw die voortdurend verbaal misbruik pleegt, wordt een twistzieke vrouw.
“Een gestadig druppelen op een regenachtige dag en een twistzieke vrouw zijn aan elkaar gelijk. Wie haar verbergen wil, verbergt de wind, en zijn rechterhand ontmoet olie.” (Spreuken 27:15-16).

“Het is beter op een hoek van het dak te wonen dan met een twistzieke vrouw in een gemeenschappelijk huis.” (Spreuken 21:9).

De Bijbel zegt dat de man zijn vrouw moet liefhebben zoals hij zichzelf liefheeft, en dat de vrouw haar man moet respecteren.
“Daarom moet ook ieder van u zijn eigen vrouw liefhebben als zichzelf; en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man.” (Éfeze 5:33).

Als wij willen dat onze huizen beschermd worden tegen Satan, moeten wij de Bijbelse beginselen van Christus in onze gezinnen hooghouden. De man is het hoofd van het gezin, en de vrouw moet die goddelijke orde respecteren.

2. Psychologisch misbruik
Dit vindt plaats wanneer een vrouw gedrag en houdingen vertoont die erop gericht zijn een man te controleren, domineren, manipuleren en vernederen door middel van intimidatie, angst, schaamte, schuldgevoel en het ontkennen van de werkelijkheid. Uiteindelijk schakelt een vrouw die psychologisch misbruik uitoefent, de identiteit uit van de man die aan haar zijde staat.
Het profiel van vrouwen die mannen psychologisch manipuleren

- Zij hebben een overdreven gevoel van eigenbelang.
- Iemand die psychologisch geweld uitoefent, heeft een opgeblazen gevoel van zelfbelang en stelt gewoonlijk haar eigen belangen en behoeften boven die van anderen.
- Zij verlangen vaak naar bewondering.
- Zoals een verwend kind zijn speelgoed stukmaakt, zo breken deze aanbeden vrouwen het zelfrespect en de reputatie van de man die weigert zich door hen te laten manipuleren. Dit soort vrouwen weten hun bedoelingen om anderen te controleren zeer vaardig te verbergen.
- Thuis behandelen zij hun echtgenoten niet als personen met gelijke waarde. In plaats daarvan manipuleren zij hen zo dat zij altijd op haar manier doen wat zij wil – met alle mogelijke middelen – zelfs wanneer dit de identiteit van de man aantast.

Die buitensporige eigenliefde weerspiegelt het karakter van Satan, die achter de manipulerende vrouw werkzaam is. De Bijbel laat ons zien hoe Izebel koning

Achab psychologisch manipuleerde en zijn identiteit als hoofd van het gezin uitschakelde.

Koning Achab was getuige van Gods wonder toen er vuur uit de hemel neerdaalde op het woord van de profeet Elia, en hij gehoorzaamde de profeet toen God na drieënhalf jaar droogte weer regen zond. Toen hij thuis kwam, hoorde zijn vrouw Izebel het nieuws over Elia en de machtige wonderen die God door Zijn profeet had verricht. Maar de goddeloze Izebel hitste haar man op en keerde zijn hart om. Zij gaf zelf het bevel om de profeet Elia te doden en legde zo in het koninklijk huis de wil van de vrouw op aan de man.

- Zij zijn geneigd anderen voor hun eigen gewin te gebruiken.

Deze vrouwen hebben geen empathie en zien anderen niet als personen, maar als instrumenten om hun doelen te bereiken.

- Zij zijn ongevoelig voor de gevoelens van anderen.

Het kan hun niet schelen welke schade zij veroorzaken of welke mensen zij vernietigen. Zij maken misbruik van andermans zwakheden, en zelfs als zij anderen pijn doen of kapotmaken, voelen zij geen schuld of berouw over de schade die zij hebben aangericht.

Zelden – zo niet nooit – ziet men hen hun fouten tegenover anderen erkennen om verzoening en vrede te zoeken. In hun ogen zijn het altijd de anderen die ongelijk hebben. Met andere woorden, deze mensen geloven altijd dat zij gelijk hebben. En als zij zich in machtsposities bevinden, omringen zij zich met personen die zij kunnen gebruiken om groepsdruk uit te oefenen en zo hun doel te bereiken om anderen te domineren.

- Zij lijken op roofdieren in de jungle.

Zij bestuderen de mensen om hen heen, leren hun zwakke punten kennen en gebruiken die kennis om hun slachtoffers te manipuleren – in het bijzonder de man met wie zij besluiten te trouwen.
Zij hebben een sterk ontwikkeld spraakvermogen met een verdorven vaardigheid om onschuldige mensen zich schuldig te laten voelen.
Zelfs wanneer het bewijs zeer overtuigend is, zijn deze vrouwen bijzonder

bedreven in het zo manipuleren van de zaken dat zij de man die met hen leeft zich schuldig kunnen laten voelen.

De Bijbel beschrijft dit soort persoon als volgt: ""Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad, die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis, die bitter voorstellen als zoet en zoet als bitter!" Jesája 5:20.
Deze vrouwen zijn in staat de betekenis en interpretatie van gebeurtenissen te verdraaien en situaties te manipuleren zodat zij in hun eigenbelang worden omgebogen.

Dit is een andere tactiek om het zelfbeeld en het zelfvertrouwen van hun slachtoffer af te breken: zij vervormt de dingen zó dat iedereen zich moet aanpassen aan háár manier om de werkelijkheid te zien. Het wordt nog erger wanneer het slachtoffer zijn eigen geheugen en capaciteiten gaat betwijfelen, omdat de manipulator de feiten zo vaardig heeft veranderd en gelogen dat haar slachtoffers volledig van haar afhankelijk worden.

- Zij zijn gespecialiseerd in het inboezemen van angst bij hun slachtoffers om hen vervolgens te manipuleren.

De manipulator overdrijft een gevaar of dreiging om het slachtoffer bang te maken en zo de man te dwingen zich op een bepaalde manier te gedragen.
In het huwelijk kan een vrouw haar man bedreigen met echtscheiding en met het afnemen van de kinderen, en hem vervolgens zeggen dat hij – tenzij hij dit of dat doet – alleen zal achterblijven.

Op het werk, als leidinggevende, laat zij haar werknemers voelen dat zij hun baan kunnen verliezen als zij dit of dat niet doen, enzovoort.
In sommige gevallen speelt de manipulator het slachtoffer om medelijden bij haar slachtoffers op te roepen, zodat anderen aan haar eisen toegeven.
Satan staat achter alle psychologische mishandeling. Hij probeert huizen te verwoesten en zielen van God weg te trekken.

3. Moreel misbruik
"Laat de man aan zijn vrouw de verschuldigde liefde bewijzen, en evenzo ook de vrouw aan haar man. De vrouw beschikt niet zelf over haar eigen lichaam, maar

de man; en evenzo beschikt ook de man niet zelf over zijn eigen lichaam, maar de vrouw. Onttrek u niet aan elkaar, tenzij met wederzijds goedvinden, voor een bepaalde tijd, om u aan het vasten en bidden te wijden, en kom daarna weer bij elkaar, opdat de satan u niet zal verzoeken doordat u zich niet kunt onthouden." (1 Korinthe 7:3-5).

De term "huwelijkse plicht" wordt meestal gebruikt om de wederzijdse verantwoordelijkheden te beschrijven die echtgenoten elkaar in het huwelijk verschuldigd zijn, vooral op het gebied van de intieme relatie. Vaak wordt het plan dat God vanaf het begin van deze wereld heeft vastgesteld echter niet vervuld.

De grote fout om de partner niet te bevredigen door te weigeren één vlees te worden.

"Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn." (Genesis 2:24). God heeft seksuele vreugde binnen het huwelijk ingesteld; het weigeren om de eigen partner te bevredigen kan leiden tot verzoeking en overspel. (1 Korinthe 7:4, 5).

In mijn 23 jaar van bediening heb ik herhaaldelijk gezien dat zusters in de gemeente weigeren om een plicht die God in Zijn Woord tegenover hun man heeft verordend, te vervullen. En helaas vonden deze mannen bij andere vrouwen wat hun eigen echtgenotes hun ontzegden. Vandaag zijn die huizen gebroken.

Wij moeten Christus navolgen en onzelfzuchtigheid in alle levensgebieden beoefenen. Iemand die vervuld is met Gods liefde, zoekt het welzijn en de bevrediging van zijn partner. "De schrandere ziet het onheil en verbergt zich, maar de onverstandigen gaan door en worden gestraft." (Spreuken 22:3).
Een persoon die vervuld is met Gods liefde, zoekt het welzijn van zijn geliefde en zorgt ervoor dat zijn echtgenoot of echtgenote niet wordt blootgesteld aan de verzoekingen van de duivel.

4. Fysiek misbruik

Fysiek geweld treedt meestal op wanneer verbaal en psychologisch geweld niet het gewenste effect hebben. Een persoon met satanische eigenliefde grijpt naar fysiek geweld wanneer hij of zij de partner op geen enkele andere manier meer kan manipuleren. Verkrachting of seksueel misbruik moet onmiddellijk worden aangegeven. Scheiding is passend in gevaarlijke situaties. Maar als men gescheiden is, "…laat [die persoon] dan ongehuwd blijven…" (1 Korinthe 7:11).

Voor God is niets onmogelijk. Manipulerende personen dienen Christus-gerichte therapie te zoeken, hun zonden te belijden en vruchten van bekering te tonen voordat verzoening mogelijk is. "En Mijn volk, waarover Mijn Naam is uitgeroepen, zich verootmoedigt en bidt, en Mijn aangezicht zoekt en zij zich bekeren van hun slechte wegen: dan zal Ík uit de hemel horen, hun zonden vergeven en hun land genezen." (2 Kronieken 7:14).

Moge God Zich ontfermen over gezinnen die lijden onder welke vorm van geweld dan ook, en ik bid dat Hij die gebroken families zal redden, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Lezing 4

Uitdagingen van het leven

De uitdaging voor ieder mens is om een doel te stellen, hoe groot of moeilijk dat ook mag zijn, en om zichzelf te ontwikkelen en sterker te worden door elke dag te streven naar dat doel. Wanneer hij dat doel bereikt en overtreft, zal hij persoonlijke voldoening krijgen; hij zal beseffen dat hij een potentieel in zijn leven heeft dat hem elke dag drijft, en door strikte discipline zal hij een sterk karakter ontwikkelen.

"Broeders, ikzelf denk niet dat ik het gegrepen heb, maar één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus." (Filippenzen 3:13, 14).

Paulus overziet zijn hele vroegere leven; hij verwijst naar zijn huidige toestand zonder te beweren dat hij een staat van absolute volmaaktheid heeft bereikt. Hij gaat door met het proces van zijn verlossing. Hij richtte zijn ogen op het doel van het eeuwige leven en een erfenis in de wereld hierna. Een duidelijk beeld van dit doel stimuleert de Christen om trouw en vreugdevol de wedloop te lopen die voor hem ligt.

Persoonlijke groei

Groei zal zichtbaar zijn in de persoon die dagelijks in gemeenschap blijft met zijn Schepper door gebed, het bestuderen van Zijn Woord en meditatie – door zich geestelijk te ontwikkelen en de raad van de Heere in praktijk te brengen en om zijn naasten geestelijk en sociaal te dienen. Dit zal het leven van anderen maar ook van hemzelf verbeteren. Hij zal persoonlijke voldoening hebben en het gewenste karakter hebben bereikt.

Net als de apostel Paulus

Door Pr. Angel Batista Portillo
Mexico

heeft elke jonge man, volwassene of oudere man behoefte aan persoonlijke ontwikkeling, en dit wordt bereikt door onze capaciteiten te testen en uitdagingen aan te gaan die ons in staat stellen een karakter te verwerven dat getuigt van onze gemeenschap met Jezus.

"Dikwijls worden mensen in de verleiding gebracht terug te schrikken voor moeilijkheden en hinderpalen die voor hen liggen. Maar als ze het begin van hun vertrouwen tot het eind vasthouden, zal God de weg banen. Zij zullen succes boeken als ze tegen de moeilijkheden strijden."–*Profeten en Koningen,* blz. 364.

Broeder, wijd jezelf eerst aan God; Hij zal je bevrijden van elk trauma uit je verleden dat je in je jeugd belemmert om plannen te maken voor de toekomst. Je moet beginnen met de moeilijkheden van het leven onder ogen te zien, en je plichten niet uit de weg gaan. Of je nu een zoon of een broer bent, de moeilijkheden van de jeugd zijn eenvoudiger op te lossen dan die van een getrouwde man. Naarmate je ouder wordt, nemen ook de problemen en uitdagingen toe, en die moeten we onder ogen zien. Wees niet bang en laat je niet ontmoedigen; je moet elke dag groeien, terwijl je de hand van de Heer vasthoudt.

Wie getrouwd is, is voor God verantwoordelijk voor de kinderen die zij nu als erfenis van de Heere hebben. Streef er elke dag naar om uw rol als vader of echtgenoot te vervullen en zorg voor wat het gezin nodig heeft: voedsel, kleding, onderdak, onderwijs en bovenal elke ochtend en avond toewijding aan God. Zorg met Gods hulp voor elke behoefte of elk probleem dat zich in het gezin voordoet. Onthoud dat elke man het hoofd van het gezin is en zijn gezin met liefde en in de vreze des Heeren naar de haven van vrede moet leiden.

En wat kunnen we zeggen over die broeders die de middag van hun leven zijn gepasseerd, wier haar grijs is geworden en die met pensioen zijn gegaan? We moeten hen eraan herinneren dat zolang we leven, de strijd en de uitdagingen nog niet voorbij zijn. We mogen niet achteroverleunen en onze tijd alleen besteden aan rusten of vluchtig vermaak. Laten we de Heere blijven dienen voor zover dat binnen onze mogelijkheden ligt – door advies te geven, zieken te bezoeken, traktaten uit te delen, kinderen of kleinkinderen te onderwijzen door middel van onze ervaringen, en ook de jongeren van de gemeente, of door een klein literair werk te schrijven. Zodat wanneer we niet langer een plaats op deze aarde innemen, we een plaats blijven innemen in de harten van onze broeders en geliefden – wetende dat, net als de zon, deze na zonsondergang het leven blijft verlichten van degenen die genieten van het kijken naar de roodachtige wolken die worden verlicht door de zon die verdwenen is, maar ons een prachtige zonsondergang heeft nagelaten.

"Een edel karakter wordt verkregen door persoonlijke inspanning, dank zij de verdienste en de genade van Christus. God geeft de talenten, de verstandelijke vermogens; wij vormen het karakter. Het wordt gevormd door harde, zware strijd met onze eigen natuur. Steeds moet strijd gevoerd worden tegen geërfde neigingen. Wij zullen onszelf heel kritisch moeten bezien en geen enkele ongunstige karaktertrek mag onverbeterd blijven." –*Lessen uit het leven van alledag,* blz. 201.

De uitdagingen van Jozef

“Jozef, zeventien jaar oud, hoedde gewoonlijk het kleinvee met zijn broers... En Jozef bracht het kwade gerucht over hen aan hun vader over.” (Genesis 37:2).

Jozef hield van God en eerbiedigde Hem, en hij wilde dat zijn broers hetzelfde zouden doen, maar zij verachtten Jehova en haatten Jozef. Op een dag stuurde zijn vader hem op pad om zijn broers te zoeken, die hun schapen aan het hoeden waren in Sichem, maar hij vond hen in Dothan. Hij was heel blij toen hij hen vond, maar toen zij hem zagen aankomen, smeedden zij een plan om hem voorgoed te laten verdwijnen. Ze gooiden hem in een put, met de bedoeling hem te laten sterven van de honger, maar op dat moment kwam er een karavaan van kooplieden op weg naar Egypte voorbij, en zij verkochten Jozef als slaaf.

Jozef en zijn meesters waren op weg naar Egypte. Terwijl de karavaan naar het zuiden trok, richting de grenzen van Kanaän, zag de jongeman in de verte de heuvels waar de tenten van zijn vader stonden. Hij huilde bitter bij de gedachte aan de eenzaamheid en het verdriet van die liefhebbende vader. Toen gingen zijn gedachten uit naar de God van zijn vader. Op dat moment gaf hij zich volledig aan God en bad hij dat de Beschermer van Israël bij hem zou zijn in het land waar hij als balling naartoe ging. Zijn leven veranderde onverwacht: van een geliefde en dierbare zoon werd hij een slaaf zonder duidelijke toekomst. Maar natuurlijk had God alles onder Zijn tedere zorg. Bij aankomst in Egypte kocht de overste van de lijfwachten van de farao Jozef. De jonge slaaf was trouw, want dat had hij zo besloten.

Beste broeder, u heeft vast en zeker niet iets soortgelijks meegemaakt, maar Jozef overwon door voortdurend te bidden. Jozefs leven was niet gemakkelijk, maar hij overwon meerdere uitdagingen:

- De haat van zijn broers;
- De vrouw van Potifar, die hem tot ontucht wilde verleiden;
- Omdat hij trouw bleef, belandde hij in de gevangenis;
- Hij legde de dromen van de schenker en de bakker uit;
- Later verscheen hij voor de Farao;
- Hoewel Satan zijn leven teisterde, vervulde hij de wil van Jehova;
- In Egypte trouwde hij en regeerde hij met wijsheid;

- Hij ontwikkelde een volwassen karakter en toen hij zijn broers zag, koesterde hij geen wrok.

“Ik ben Jozef, jullie broer, die jullie naar Egypte verkocht hebben. Maar nu, wees niet bedroefd en laat jullie ogen niet in toorn ontvlammen omdat jullie mij hiernaartoe hebben verkocht, want God heeft mij vóór jullie uit gezonden tot behoud van jullie leven.” (Genesis 45:4-5). Jehova gaf Jozef de eerste dromen en bereidde hem voor om Zijn wil te vervullen. God zal hetzelfde doen voor mannen die hun karakter willen vormen, want van deze aarde tot in de eeuwigheid is karakter het enige dat ze mee kunnen nemen.

Doelen in het leven

“Hij die werkelijk succes in het leven wil behalen, moet voortdurend het doel voor ogen houden wat zijn inspanningen waard is.” *–Geest, karakter en persoonlijkheid,* blz. 357.

“Een doelloos leven is levend dood zijn.” *–Geest, karakter en persoonlijkheid, blz. 359.*

“Ons doel moet niet zijn om de grootste te zijn. We moeten ons volledig richten op de glorie van God.” *—The Review and Herald,* April 1, 1909.

Wat is een leven zonder doelen?

Leven zonder doelen is leven als een zwerver, zonder vaste woonplaats of regelmatig inkomen. Het is een zorgeloos leven leiden zonder verantwoordelijkheid.

“Iedereen moet zijn eigen doelen en doelstellingen hebben, en vervolgens elke gedachte en handeling in die richting sturen om zijn doel te bereiken. De gedachten moeten onder controle worden gehouden. Er moet een vastberadenheid zijn om datgene wat je onderneemt ook daadwerkelijk uit te voeren.” *—Our High Calling,* blz. 112.

De verloren zoon

"En nadat hij tot zichzelf gekomen was, zei hij: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed en ik kom om van honger. Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u. En ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden. Maak mij als één van uw dagloners. En hij stond op en ging naar zijn vader. En toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem.” (Lucas 15:17-20). Terwijl hij nog ver van huis was, zag zijn vader de zwerver, en zijn eerste gedachte ging uit naar die opstandige zoon die hem jaren geleden had verlaten en zich zonder enige terughoudendheid aan de zonde had overgegeven. “De mens mag niet lui zijn. Luiheid is zonde.” *—Letter 103, 1900*. Zijn eerste uitdaging was om terug te keren naar zijn vader. En jij, mijn beste broeder, zul je terugkeren naar de Heere? Zul je besliste veranderingen in je leven aanbrengen?

"Net als in de dagen van Israël moet iedere jongere van nu ook les krijgen in de praktijk van het leven. Iedereen moet één of ander handwerk leren, waarvan hij zonodig kan leven." —*Boodschappen aan jonge mensen,* blz. 168. Een vak leer je door te kijken naar een docent, door dagelijks te oefenen en door de discipline om wat je wilt ook goed te doen, zodat je elke dag ervaring opdoet. Een beroep leer je door dagelijks technisch of universitair onderwijs te volgen, persoonlijk of online, en uiteindelijk een diploma te halen door een examen aan het einde van de studie te doen.

Broeder, het is belangrijk dat je één of meer beroepen leert, en indien mogelijk een professionele carrière volgt, spaart, grond en een huis verwerft, en vervolgens in gebed de partner van je leven zoekt. Iedere man moet onthouden dat God heeft gezegd dat het niet goed is voor de mens om alleen te zijn. De meesten van ons dromen ervan om ooit een eigen huis te hebben, en dat is terecht, maar elke man moet ernaar streven om te groeien in het sociale, morele en spirituele leven. Beschouw het als een doel om te trouwen, een goed Christen te zijn, een goede vader, een goede echtgenoot, en emotionele en – waarom niet – financiële stabiliteit te bereiken, zodat je een zegen kunt zijn voor je gezin, de gemeente en de samenleving, en geen last voor iemand.

Professionele ontwikkeling

"Beste jongere, wat is het doel en de richting van je leven? Wil je graag een opleiding, zodat je in de wereld naam kunt maken en een belangrijke positie kunt bemachtigen? Durf je te zeggen, waar je in gedachten van droomt? Dat je op een dag een groot geleerde zult zijn? Dat je eenmaal in raadgevende en wetgevende vergaderingen zult zitten, en zult meebeslissen over de wetten van ons land? Die ambities zijn niet verkeerd. Jullie mogen allemaal een doel hebben. Wees niet met weinig tevreden. Stel jezelf een hoog doel en spaar pijn noch moeite om aan die maatstaf te voldoen." —*Boodschappen aan jonge mensen,* blz. 33.

Verhaal van een jonge man: Een jonge man vertelde me eens dat hij zijn universitaire studie wilde staken om colporteur (verkoper van christelijke boeken) te worden in het gebied waar ik werkzaam was. Ik stelde voor dat hij er nog eens goed over zou nadenken; zijn studie niet afmaken zou zijn karakter beïnvloeden en alle investeringen die zijn moeder al had gedaan, zouden geen vruchten afwerpen. We hebben colporteurs nodig, maar we hebben ook professionals nodig die het werk van de Heer ondersteunen. Hij luisterde naar me en een paar jaar later werd hij de accountant van onze Unie.

De discipline van de christen

"De Bijbel geeft de ware zoeker een hoogstaande geestelijke discipline, en hij komt verrijkt uit de overpeinzingen van de goddelijke dingen; met zelfvernedering, terwijl God en Zijn geopenbaarde waarheid worden verheerlijkt... De Bijbel bevat precies de kwaliteit van voedsel die de Christen nodig heeft om sterk te worden in geest en intellect." —*The*

Review and Herald, 21 augustus 1888. “Gezien onze neigingen, moeten we, als we God willen dienen, eerst ons verstand onderwijzen, trainen en disciplineren.” —*Ye Shall Receive Power,* blz. 68.

De geestelijke grootsheid van Daniël

In de Bijbel wordt de term 'geestelijk' gebruikt om het intense verlangen van een mens om God te behagen en te denken zoals Hij te beschrijven. De geestelijke mens streeft ernaar om volgens Gods normen te leven en de leiding van Zijn Heilige Geest te volgen. “Wees dan navolgers van God, als geliefde kinderen.” (Eféze 5:1).

"Zorg voor een vast tijdstip, een speciaal moment voor gebed, minstens drie keer per dag. 's Ochtends, 's middags en 's avonds bad Daniël tot zijn God, ondanks het decreet van de koning en de angstaanjagende leeuwenkuil. Hij schaamde zich niet en was niet bang om te bidden, want met zijn ramen open bad hij drie keer per dag. Vergat God zijn trouwe dienaar toen hij in de leeuwenkuil werd geworpen? O nee. Hij was de hele nacht bij hem. Hij sloot de muilen van deze hongerige leeuwen, zodat ze de biddende man van God geen kwaad konden doen." —*The Youth's Instructor,* March 1856. “De geest van vrede is het bewijs van hun verbondenheid met de hemel. De zoete geur van Christus omringt hen.” —*Sons and Daughters of God,* blz. 306. “De genade van Christus in het hart zal altijd het geestelijke leven bevorderen.” —*The Review and Herald,* May 24, 1892.

Paulus, Jozef en Daniël hebben een voorbeeld van trouw gegeven. Ze gingen de uitdagingen van het leven moedig tegemoet en de kroon der gerechtigheid ligt voor hen klaar. Ook wij die God vrezen, kunnen die kroon ontvangen als we de uitdagingen van het leven vastberaden tegemoet treden. Amen en amen.

Lezing 5

De identiteit van de man in tijden van crisis

In veel talen en culturen kan de uitdrukking *'mannelijkheid in crisis'* verkeerd worden begrepen, alsof het zou gaan om seksuele problemen, impotentie of lichamelijke prestaties. De crisis waarmee mannen vandaag worden geconfronteerd, is echter niet lichamelijk, maar geestelijk, moreel en identiteitsgerelateerd.

Wij leven in een tijd waarin de rollen die God aan mannen en vrouwen heeft gegeven, ter discussie worden gesteld, hergedefinieerd of zelfs verworpen door ideologieën, filosofische stromingen en sociale modellen die afwijken van de Bijbelse openbaring. Dit heeft geleid tot verwarring, onzekerheid, conflicten binnen gezinnen en een verzwakking van het morele gezag van mannen en van de harmonie binnen het huwelijk.

Wanneer een man zijn verbinding met God verliest, verliest hij zijn doel. En wanneer hij zijn doel verliest, raakt hij in crisis. De Schrift zegt duidelijk: “Want het bedenken van het vlees is de dood, maar het bedenken van de Geest is leven en vrede.” (Romeinen 8:6*)* Het probleem van de moderne mens is niet dat hij een man is, maar dat hij niet langer leeft zoals God het voor de mens heeft bedoeld.

De goddelijke oorsprong van de mens en zijn identiteit

God schiep de mens niet per ongeluk of als gevolg van blinde krachten. De Bijbel verklaart: " Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis…En God schiep

Door Zuster Diane Mejías Linares
Curaçao

de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen." (Genesis 1:26-27). De oorsprong van de mens bepaalt zijn waardigheid. Ellen G. White schrijft: "Hoewel Adam uit stof gevormd werd, was hij de 'zoon van God'." (Lukas 3:38).

In Patriarchen en Profeten wordt Adam beschreven als:

- Een volmaakt schepsel
- Begiftigd met waardigheid
- In staat om goddelijke dingen te begrijpen
- staande in directe gemeenschap met God
- Met hartstochten onder controle van de rede
- Heilig en gelukkig in gehoorzaamheid aan God

Fysiek was hij:

1. Van grote lengte en volmaakte symmetrie.
2. Zijn gelaat droeg de rossige tint van gezondheid en straalde van het licht en de vreugde van het leven.
3. Veel groter dan die van de mensen die tegenwoordig op aarde leven.

Eva was iets kleiner dan Adam, maar haar gestalte was edel en vol schoonheid. De mens werd geschapen om onder God te heersen, niet om anderen te overheersen of een slaaf te zijn van zijn hartstochten.

2. De vrouw: een geschikte helper, geen ondergeschikte

God zelf gaf Adam een metgezel. Hij voorzag hem van een 'helper die bij hem paste', iemand die werkelijk bij hem paste, een persoon die waardig en geschikt was om zijn metgezel te zijn, en die één met hem kon zijn in liefde en medeleven.

Eva werd geschapen uit een rib uit Adams zijde. Dit betekent:

- dat zij niet over hem moest heersen als hoofd,

- maar ook niet vernederd of vertrapt mocht worden als een minderwaardig wezen

- zij moest aan zijn zijde staan als zijn gelijke, om door hem geliefd en beschermd te worden.

Als deel van de man, been van zijn been, en vlees van zijn vlees, was zij zijn alter ego, en toonde de nauwe band en genegenheid die tussen hen zou bestaan. “Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het, zoals ook de Heere de gemeente.' 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en zij zullen één vlees zijn.' (Efeziërs 5:29; Genesis 2:24) — *Patriarchen en Profeten*, blz. 21.

3. **De wortel van de moderne crisis**

We moeten God dankbaar zijn voor de wonderbaarlijke manier waarop Hij man en vrouw heeft geschapen. God heeft ieder op zijn of haar plaats gezet, met verschillende functies. Na de zondeval lezen we echter dat mensen, hoewel geschapen met specifieke rollen, niet langer tevreden zijn met hoe hun Schepper hen heeft gemaakt. Daar begint de crisis, zowel bij mannen als vrouwen. Wanneer mensen niet in harmonie met God leven, bevinden ze zich in een crisis. In de Bijbelse geschiedenis lezen we over mannen en vrouwen die door God geroepen werden en die, door Zijn gebod te negeren, crises doormaakten. Vandaag de dag, in deze eindtijd, is de crisis verergerd: mannen zijn ontevreden met hun rol, en vrouwen evenzo. Er vinden rolveranderingen plaats in het gezin, in de samenleving en op de werkvloer, evenals de opkomst van feministische organisaties die vrouwenemancipatie en homoseksualiteit promoten. Dit alles heeft geleid tot een verlies aan waardering voor de man zoals God hem heeft geschapen. De rollen van man en vrouw staan onder druk. Het ware doel waarvoor God de mens schiep, is in gevaar onder de maatstaven van de moderne wereld, net zoals dat het geval was in de tijd vóór de zondvloed en in Sodom en Gomorra.

Na de zondeval namen mensen geen genoegen meer met de plaats die God hen had toegewezen. Dit uit zich vandaag de dag in:

- Verwarring van rollen

- Verwerping van geestelijk gezag

- Ideologieën die mannen en vrouwen tegen elkaar opzetten

- Gezinsmodellen die vreemd zijn aan de Bijbel

Wanneer een mens zich niet langer aan God onderwerpt, komt hij in een crisis terecht: " Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet." (Romeinen 8:7).

4. Jozef: Mannelijkheid die beschermt

Jozef toonde het karakter van een ware man toen hij Maria's waardigheid beschermde: "De geboorte van Jezus Christus was nu als volgt. Terwijl Maria, Zijn moeder, met Jozef in ondertrouw was, bleek zij, nog voordat zij samengekomen waren, zwanger te zijn uit de Heilige Geest. Jozef, haar man, wilde haar onopgemerkt verlaten, omdat hij rechtvaardig was en haar niet in het openbaar te schande wilde maken." (Matthéüs 1:18-19). Volgens de Joodse wet had Maria gestenigd moeten worden, maar Jozef wilde haar niet te schande maken. Hij koos ervoor haar niet te beschuldigen, maar haar in stilte te verstoten. Zo beschermde hij Maria's reputatie en eer. Een man – als vader, zoon, broer en echtgenoot – beschermt, verdedigt en zorgt voor het gezin. Een man naar Gods hart beschermt; hij stelt niet bloot. "Mannen, heb uw vrouwen lief, zoals Christus de kerk heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen en reinigen door het waterbad van het Woord, zodat zij heilig en onberispelijk zou zijn." (Eféze 5:25-33).

5. Abraham: Geloof dat wacht

Abrahams gehoorzaamheid en vertrouwen in God: "Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan zonder te weten waar hij komen zou." (Hebreeën 11:8). Abrahams onvoorwaardelijke gehoorzaamheid is een van de meest opmerkelijke bewijzen van geloof in de hele Schrift. Vertrouwend op de goddelijke belofte, zonder enige externe zekerheid van de vervulling ervan, verliet hij zijn huis, zijn familie en zijn geboorteland, en trok uit, zonder te weten waarheen hij ging, trouw aan de goddelijke leiding. "Door het geloof verbleef hij in het beloofde land als in een vreemd land, en woonde in tenten met Isaak en Jakob, die met hem erfgenamen waren van dezelfde belofte." "Zonder vragen had Abraham de belofte van een zoon aanvaard, maar hij wachtte niet tot God op zijn eigen tijd en op zijn eigen wijze deze belofte in vervulling deed gaan. Er was uitstel, om zijn geloof in Gods macht op de proef te stellen; maar hij doorstond de proef niet. Met de gedachte dat ze op haar hoge leeftijd onmogelijk meer een kind kon krijgen, stelde Sara voor, als een plan waardoor Gods

doel in vervulling kon gaan, dat Abraham een van haar dienstmaagden zou nemen als tweede vrouw. Veelwijverij was zo algemeen verspreid, dat het niet meer als zonde werd beschouwd, maar niettemin was het een schending van Gods wet, en nadelig voor de heiligheid en vrede van de gezinsband." — *Patriarchen en Profeten*, blz. 118.

In dit verhaal faalde Abraham, de vader van het geloof, in de beproeving. Omdat hij het onmogelijk achtte om op zijn oude dag nog een zoon te krijgen en naar Sara luisterde in plaats van God te raadplegen, bracht hij ernstige problemen in zijn gezin, met vreselijke gevolgen voor zijn nakomelingen. Abraham gehoorzaamde, maar faalde toen hij ophield op God te wachten. De mens in crisis handelt vanuit angst; de spirituele mens vertrouwt.

6. Salomo: wanneer kracht verloren gaat

Salomo is een bijbels voorbeeld van een man in een spirituele en morele crisis. Hoewel hij zijn regering begon met wijsheid en trouw aan God, dwaalde hij af door verbonden te sluiten met heidense vrouwen, vreemde gebruiken over te nemen en afgoderij te bedrijven. Dit verzwakte zijn karakter, zijn geloof en zijn zelfbeheersing, waardoor hij een tirannieke en ongelukkige koning werd. Zijn verhaal leert ons dat wie zich van God afkeert, kracht en waardigheid verliest. Vandaag de dag kampen veel mannen met soortgelijke problemen: ze verliezen hun identiteit, waarden en doel door de voorbeelden van de moderne wereld te volgen, waar succes en plezier de plaats innemen van wijsheid, trouw en geestelijke verbondenheid. "In plaats van een der grootste koningen die ooit had geleefd, werd Salomo een afvallige, een werktuig en slaaf van anderen. Zijn karakter, dat edel en mannelijk was geweest, werd slap en verwijfd. Zijn geloof in de levende God werd vervangen door de twijfel van een godloochenaar. Ongeloof mismaakte zijn geluk, verzwakte zijn beginselen en ontaardde zijn leven. De rechtvaardigheid en grootheid van zijn beginjaren veranderden in despotisme en tirannie. Arme, menselijke natuur! God kan weinig doen voor mensen die zich niet van Hem afhankelijk gevoelen." – *Profeten en koningen,* blz. 36. Wanneer een mens zich van God afscheidt, verliest hij zijn zelfbeheersing en waardigheid.

7. Simson: Kracht zonder karakter

Simson was sterk, maar ongedisciplineerd. De gewoonten en het gedrag van ouders, met name de moeder, hebben een directe invloed op het fysieke, mentale en morele welzijn van hun kinderen. God gaf Simsons moeder specifieke instructies om ervoor te zorgen dat haar zoon de kwaliteiten zou bezitten die nodig waren voor het werk dat

hij moest doen. Er wordt benadrukt dat matigheid, zelfbeheersing en het naleven van goede principes essentieel zijn, en dat onmatigheid of schadelijke gewoonten van ouders (zoals alcohol, tabak of losbandig gedrag) kunnen worden overgedragen op hun nakomelingen, met gevolgen voor hun gezondheid, karakter en moraal. Daarom hebben ouders een plechtige en directe verantwoordelijkheid in de vorming en het lot van hun kinderen, en moeten ze zorgvuldig overwegen hoe ze zich gedragen, zelfs vóór de geboorte. — *Patriarchen en Profeten*, hoofdstuk 54.

Simson laat zien hoe een gebrek aan zelfbeheersing en afhankelijkheid van plezier en misplaatste gevoelens kan leiden tot het verlies van iemands kracht en doel. Ondanks zijn kracht gaf hij herhaaldelijk toe aan Delila's manipulatie, negeerde hij Gods waarschuwing en vertrouwde hij op zichzelf in plaats van op God. Als gevolg daarvan werd hij verraden, verzwakt en vernederd. “En de stadsvorsten van de Filistijnen kwamen naar haar toe en zeiden tegen haar: Verleid hem en zie waarin zijn grote kracht ligt en waarmee wij hem aankunnen…Toen grepen de Filistijnen hem en staken hem de ogen uit. En zij voerden hem af naar Gaza en bonden hem met twee koperen kettingen… (Richteren 16:5, 21). De man die zijn eigen hart niet beheerst, zal door anderen beheerst worden.

Conclusie let op!

1. Vaders moeten actief deelnemen aan de opvoeding van hun kinderen, vooral hun zonen, en een mannelijk voorbeeld geven, geleid door God, zonder hun toevlucht te nemen tot geweld of machismo.

2. Moeders, wees voorzichtig dat u geen feministische of anti-mannelijke ideeën van onafhankelijkheid aan uw dochters doorgeeft.. God verlangt dat vaders hun kinderen in geloof en gehoorzaamheid leiden, en dat moeders hun ideale helpers zijn, vertrouwend op God. De crisis van de moderne mens is niet een gebrek aan mannelijkheid, maar een gebrek aan God. Wanneer een man zich tot God wendt, herwint hij zijn identiteit, zijn zelfbeheersing en zijn geestelijk leiderschap. Moge God mannen doen opstaan naar het hart van Christus. Amen.

Lezing 6

Een snel veranderend tijdperk en vergeten deugden

De 21e eeuw is een tijdperk waarin de snelheid van verandering in wetenschap, cultuur en technologie alles overtreft wat we ooit eerder hebben meegemaakt. Met een smartphone of internet kunnen we binnen enkele seconden met iemand aan de andere kant van de wereld praten, virtueel samenkomen voor de eredienst en het werk, en in realtime nieuws van over de hele wereld ontvangen. Maar achter deze verbazingwekkende vooruitgang schuilt een ernstig probleem. De waarden die de basis vormen van relaties – hoffelijkheid, respect, dankbaarheid en vriendelijkheid – worden geleidelijk aan vergeten. In hun plaats zijn egoïsme, onbeleefdheid, eindeloos vergelijken en klagen, onverschilligheid, leegheid, hardvochtigheid en zelfs wreedheid geslopen. De Bijbel voorspelde zulke tijden en leert ons nog steeds dat wij, als Gods volk, het karakter van Jezus moeten weerspiegelen. In Handelingen 13:22 spreekt God over David als "een man naar Mijn hart". Persoonlijk vind ik dit vers prachtig. Als onze geliefde Jezus tegen mij zou zeggen: "Jij bent een mens naar Mijn hart", zou er dan een grotere vreugde kunnen bestaan? Als we werkelijk zouden begrijpen wat het betekent om door God goedgekeurd te zijn, hoeveel moeilijkheden zouden we dan kunnen overwinnen en hoeveel verdriet zouden we dan kunnen omzetten in dankbaarheid? In deze laatste dagen, waarin schokkende

Door Zuster Sunny Kang
Zuid-Korea

gebeurtenissen ons nauwelijks meer verbazen, hoe vaak herinneren we ons dan dat God ons nog steeds gebiedt de waarden die Hij koestert nooit te verlaten?

1. Hoffelijkheid – Eer die uit het hart voortkomt

Hoffelijkheid is niet slechts uiterlijk gedrag of een sociale formaliteit. Ware hoffelijkheid komt voort uit een hart dat anderen oprecht waardeert. Filippensen 2:3-4 zegt: “Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.” Als er geen respect in het hart is, is hoffelijkheid niets meer dan een lege huls. Maar wanneer we anderen oprecht als kostbaar beschouwen, komt deze houding vanzelf tot uiting in onze stem, uitdrukkingen en daden.

Ellen G. White schreef: "Zij die voor Christus werken, moeten rein, oprecht en betrouwbaar zijn, en ook tederhartig, mededogend en hoffelijk." —*To Be Like Jesus*, p. 178. Ze voegde eraan toe: "Er is een charme in de omgang en het gesprek van hen die werkelijk hoffelijk zijn. Vriendelijke woorden, aangename blikken, een hoffelijke houding, zijn van onschatbare waarde." —*Gospel Workers*, p. 122.

In mijn eigen gezin heb ik de kracht van eenvoudige beleefdheidswoorden ervaren bij mijn kinderen. Korte zinnetjes zoals 'alstublieft', 'dank u wel', 'het spijt me' of zelfs 'ik ben zo dankbaar dat God je aan mij als zoon heeft gegeven' lijken misschien onbeduidend, maar na verloop van tijd creëerden deze beleefdheidswoorden een warm gevoel van waardigheid en respect in hun harten. Hetzelfde geldt in de gemeente. Een deur openhouden, een stoel afstaan of zachtjes de hand van een ouder lid vasthouden lijkt misschien klein, maar daarin woont de geest van Christus.

2. Respect – Erkenning die voortvloeit uit dankbaarheid

Respect ontstaat uit de erkenning van de hoge waarde die God aan ieder mens heeft toegekend. Genesis 1:27 herinnert ons eraan: "Zo schiep God de mens naar Zijn beeld, naar het beeld van God schiep Hij hen, man en vrouw schiep Hij hen." Ieder mens is respect waardig, niet vanwege prestaties of bekwaamheid, maar omdat hij of zij naar Gods beeld is geschapen. Echt respect is daarom onlosmakelijk verbonden met dankbaarheid. Ellen G. White schreef: "Liefde komt tot uiting in vriendelijkheid, zachtaardigheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid.”- *Lessen uit het leven van alledag,* blz. 55. Onze woorden en daden moeten altijd vriendelijkheid en respect tonen. Dit zijn niet alleen goede manieren, maar een weerspiegeling van de Geest van Christus

Er was eens een jonge vrouw die pianiste was in onze gemeente. Ze had het vaak moeilijk en de muziek klonk niet altijd even vloeiend. Haar herhaalde fouten hadden gemakkelijk kritiek kunnen opleveren, maar in plaats daarvan werd haar gezegd: "Je inzet is een grote zegen voor de kerk. Je doet het goed." Dat ene woord van aanmoediging, vol respect en dankbaarheid, gaf haar kracht. Ook nu nog is ze een vaste begeleidster in de Koreaanse muziekwereld. Respect is niet alleen complimenten geven; het is anderen zien door de ogen van God en hun ware waarde erkennen.

3. Hoe je respect thuis kunt tonen

1) Luisteren – Eerst luisteren

- Leg je telefoon weg als een kind praat en maak oogcontact.
- Als je partner praat, zeg dan niet meteen oplossingen, maar: → “Ik luister. Ga alsjeblieft verder.”
- Zelfs als je de neiging hebt om te onderbreken, wacht dan tot ze klaar zijn en vat samen: → “Dus wat je zegt is… dit is hoe je je voelde.” Luisteren is de eerste uiting van liefde.

2) Vriendelijk spreken – Zachte woorden kiezen

- Vermijd harde taal als je iemand corrigeert.
- Reageer niet emotioneel, maar pauzeer en spreek rustig: → “Zou je kunnen vertellen wat je op dat moment dacht?”
- Als je de neiging hebt om te bevelen, kies dan voor een respectvol verzoek: → “Zou je dit willen doen als je even tijd hebt?” Je toon bepaalt de sfeer in huis.

3) Respecteer persoonlijke ruimte en bezittingen – Vraag eerst

- Als je iemands bureau, lade wilt openen of hun spullen wilt gebruiken, vraag dan eerst: → “Mag ik dit gebruiken?”
- Respecteer de privacy – controleer iemands telefoon of persoonlijke spullen niet: → “Ik respecteer je persoonlijke ruimte.”

4) Wees verantwoordelijk in huis – Toon respect door kleine gebaren

- Kom op het afgesproken tijdstip thuis.
- Sorteer je sokken netjes en leg ze bij elkaar.
- Ruim afval op zonder dat erom gevraagd wordt.

5) Accepteer verschillen met liefde – Dwing niet af

- Als de meningen verschillen, sta dan niet vast op jouw manier.
- Zeg in plaats van: → "Ik denk dat dit klopt. Jouw idee is fout." Zeg: → "Ik wil graag jouw mening horen. Misschien zie jij iets wat ik niet zie."
- Wanneer je samen beslissingen neemt (over eten, weekendplannen), probeer dan: → "Laten we een middenweg vinden die voor ons beiden werkt."

6) Vermijd beschuldigingen of spot – Kies voor een oplossing in plaats van een ruzie

- Als iemand een fout maakt, lach, bekritiseer of beschaam hem of haar dan niet. → "Het is oké. Laten we samen een oplossing bedenken."
- Reageer niet direct als de emoties hoog oplopen. → Schrijf het op, neem 10 minuten de tijd en spreek het uit als je kalm bent.

7) Bid samen en vergeef – "Gebed maakt een einde aan conflicten"

- Houd voor het slapengaan als gezin elkaars handen vast en vertrouw elkaar toe aan God. → "Heer, dank U dat U ons vandaag hebt beschermd. Geef ons begrip en liefde voor elkaar."
- Wanneer er een conflict ontstaat, bid dan eerst: → "Laten we bidden en dan verder praten. Misschien heb ik je gevoelens niet goed begrepen. Het spijt me. Ik hou van je."
- Wanneer je een fout erkent, spreek dan met nederigheid: → "Ik had voorzichtiger moeten zijn. Ik wil ook groeien." Gebed verzacht het hart en vergeving herstelt de relatie.

4. Dankbaarheid – De wortel die vriendelijkheid voortbrengt

Dankbaarheid is niet zomaar een vluchtige emotie; het is een levenswijze die van nature tot vriendelijkheid leidt. 1 Thessalonicenzen 5:18 zegt: "Wees dankbaar in alle omstandigheden, want dit is Gods wil voor u in Christus Jezus." Ellen G. White schreef: "Dankbaarheid vloeit voort uit oprechte lippen; en de verkwikking die we van Jezus ontvangen, komt tot uiting in woorden, in daden van actieve welwillendheid en in openbare toewijding." – *Our High Calling*, p. 233. In ons gezin hadden we de gewoonte om, wanneer we naar de kerk gingen, het beste fruit dat we konden vinden mee te nemen en te delen tijdens de gezamenlijke maaltijden. We wilden God onze dankbaarheid betuigen door het beste dat we hadden aan te bieden. In het begin keken anderen alleen maar toe. Maar na een paar maanden merkten we dat ook leden hun beste spullen begonnen mee te nemen. Al snel deelde de hele gemeente overvloedige maaltijden met elkaar, uitte dankbaarheid en troostte elkaar. Wat begon als de dankbaarheid van één gezin, groeide uit tot een geest van vriendelijkheid en dankbaarheid die zich door de hele kerk verspreidde.

5. Voorbeelden van dankbaarheid in een christelijk gezin

Praktische manieren om thuis dankbaarheid te tonen

1. Elke dag God danken. Spreek samen als gezin dankbaarheid uit bij het wakker worden of voor het slapengaan.

   Voorbeelden:

   - "Heer, dank U wel dat U ons vandaag beschermd hebt."
   - "Dank U wel dat U ons gezin alles geeft wat we nodig hebben."
   - "Dank U wel dat U ons vandaag vreugde en gelach geeft."

   "Wees dankbaar in alle omstandigheden, want dit is Gods wil voor u in Christus Jezus." 1 Thessalonicenzen 5:18

2. Dankbaarheid uiten voor kleine daden van vriendelijkheid

   Zeg meteen dankjewel, zelfs voor kleine dingen.

   Voorbeelden:

   - Als de vrouw een maaltijd klaarmaakt: → "Dank je wel voor het koken. Het smaakt heerlijk."
   - Als de man het vuilnis buiten zet of iets zwaars draagt: → "Dank je wel voor je hulp. Ik waardeer het echt."
   - Als een kind zijn speelgoed opruimt of zijn huiswerk zelf maakt: → “Wauw, je hebt het helemaal zelf gedaan! Dankjewel!”
   - Als je ouders je ergens naartoe brengen: → “Dankjewel dat jullie me hebben gebracht. Dankzij jullie was ik op tijd.”

   Dankbaarheid is een erkenning van de inspanningen van anderen.

3. Dankbaarheid tonen, niet alleen in woorden, maar ook in daden

   Nadat je “dankjewel” hebt gezegd, laat je dat volgen door een betekenisvolle daad. Voorbeelden:

   - “Omdat mama het eten heeft klaargemaakt, doe ik de afwas.”
   - Als een familielid gestrest is omdat hij of zij iets niet kan vinden: → “Laat me je helpen zoeken.”
   - Als iemand moe lijkt: → “Neem even rust. Ik zet wel thee voor je.” Dankbaarheid is niet alleen een gevoel, het is een daad.

4. Kiezen voor dankbaarheid, zelfs in moeilijke momenten

   Dankbaarheid is een beslissing vanuit geloof, geen reactie op omstandigheden. Voorbeelden:

   - Wanneer er onverwachte problemen ontstaan: → “Dit is moeilijk, maar God bereidt iets goeds voor ons voor.”

- Wanneer een kind een tegenslag ervaart: → “Het gaat om je inzet en moed. Laten we het samen nog eens proberen.”

Dankbaarheid kiezen verandert de sfeer van angst naar vertrouwen.

5. Vriendelijkheid – De kracht die hoffelijkheid, respect en dankbaarheid doet herleven

Vriendelijkheid is meer dan een daad; het is een kracht die andere deugden doet herleven en versterkt. 1 Korinthe 13:4 zegt: “De liefde is geduldig, de liefde is vriendelijk. Zij is niet jaloers, zij is niet opschepperig, zij is niet hoogmoedig.” Ik herinner me nog mijn eerste bezoek aan een kerk waar ik niemand kende. Ik werd verwelkomd met warme glimlachen en een vriendelijke handdruk. Hoewel ik me verlegen en ongemakkelijk voelde, raakten die eenvoudige daden van vriendelijkheid me diep. Een bezoeker begroeten met een glimlach of een paar welkomstwoorden lijkt misschien onbeduidend, maar voor die persoon kan het de reden zijn dat hij of zij terugkomt. Vriendelijkheid is de sleutel die de deur naar het evangelie opent. Ellen G. White benadrukte: "Een kleine daad van vriendelijkheid verspreidt de geur van de hemel. Het opent harten en is een kanaal om zielen naar Christus te leiden." —*The Ministry of Healing*, p. 158.

6. Vier met elkaar verweven deugden — Geworteld in liefde

Hoffelijkheid, respect, dankbaarheid en vriendelijkheid zijn geen afzonderlijke eigenschappen.

Het zijn vier vruchten die voortkomen uit één wortel: liefde.

- Uit het waarderen van anderen komt hoffelijkheid voort.
- Hoffelijkheid geeft aanleiding tot dankbaarheid.
- Dankbaarheid wordt uitgedrukt door vriendelijkheid.
- En vriendelijkheid versterkt hoffelijkheid, respect en dankbaarheid.

In Korea wordt jongeren na de kerkdienst vaak geleerd om ouderen voor te laten gaan bij het eten van de maaltijd. Deze kleine hoffelijkheid leidt ertoe dat ouderen zeggen: "Wat zijn onze jongeren toch kostbaar! We danken God voor hen." Wanneer deze geest wordt beoefend en gekoesterd, brengt hij generaties

dichter bij elkaar en creëert hij een gemeenschap van wederzijds respect en harmonie.

Conclusie — Onze missie in het gezin en de kerk

We leven tegenwoordig in een wereld waar beleefdheid ontbreekt in gesprekken, dankbaarheid zeldzaam is en vriendelijkheid verdwijnt. Maar als Gods volk zijn we geroepen tot een andere weg. Wanneer respect, dankbaarheid, vriendelijkheid en liefde in onze gezinnen herleven, worden ze een getuigenis voor de wereld. Het gezin wordt de eerste kerk – het eerste zendingsveld. In mijn muziekdienst voelde ik me vaak onzeker en bang. Maar steeds weer moedigden mensen me aan: "Jouw muziek troost me. God is met je. Ik bid voor je." Hierdoor leerde ik iets belangrijks: aanmoediging en vriendelijkheid hebben kracht. Ze veranderen mensen. En dat geldt ook thuis. Elk respectvol woord, elke dankbare houding, elke daad van vriendelijkheid in ons gezin onthult het karakter van Christus. Herleving in het gezin wordt herleving in de kerk. En herleving in de kerk wordt licht voor de wereld. Amen!

Lezing 7

Moreel integer

Beste lezers, moge de vrede van Christus in onze harten heersen.

We leven in een wereld waarin gedragsnormen vaak worden verdraaid en morele waarden steeds relatiever worden. Als christenen worden we geroepen tot een hogere norm: integriteit, trouw en samenhang met Gods principes. Filippenzen 2:15 herinnert ons er aan dat we geroepen zijn om "onberispelijk en oprecht te zijn, kinderen van God, smetteloos te midden van een verkeerd en ontaard geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld."

Deze studie is een speciale uitnodiging aan jou, man, om na te denken over de roeping om moreel rechtvaardig te leven, ethisch en spiritueel leiderschap te nemen in je gezin, in de kerk en in de samenleving, en te laten zien dat God een norm heeft die niet gebaseerd is op fysieke kracht, rijkdom of status, maar op trouw aan wat rechtvaardig en juist is.

Moge je hart, terwijl je deze pagina's doorneemt, geraakt worden door de Heilige Geest om een rol op je te nemen die in onze tijd steeds zeldzamer en noodzakelijker wordt.

Moge uw hart bij het doorlezen van deze pagina's door de

Door Pr. Lauro Vasconcelos
Brazilië/Paraguay

Heilige Geest worden geraakt om een rol op u te nemen die in onze tijd steeds zeldzamer en noodzakelijker wordt.

Definitie van moraliteit

Volgens het Aurélio Woordenboek van de Portugese taal verwijst moraliteit naar de “reeks regels en gedragsnormen van een individu of groep; een reeks waarden die het menselijk gedrag sturen met betrekking tot wat goed of fout is”. Als christenen begrijpen we dat de bron van alle moraliteit God zelf is, die deze aan ons openbaart door middel van Zijn wet: “De wet is de uitdrukking van Zijn wil, en door gehoorzaamheid aan die wet stelt God voor om de mensenkinderen als Zijn zonen en dochters te aanvaarden... Als de mens zich door geloof in Christus aan Gods wet houdt, zullen de schatten van de hemel tot zijn beschikking staan.” –*Sons and Daughters of God*, p. 45.

Hoewel wetten en moraal zich manifesteren in historische, culturele en religieuze contexten, geeft de door God geopenbaarde moraal aan hoe we moeten handelen en laat ze zien wat waarheid is en wat dwaling. Ethiek komt volgens de Encyclopaedia of Philosophy (Editora Voces) van het Griekse woord ethos, dat 'karakter', 'gewoonte' of 'manier van leven' betekent. Het impliceert een diepgaande transformatie van het hart en het karakter, waardoor we de morele concepten die in Gods wet worden beschreven, begrijpen, internaliseren en vrijelijk in praktijk brengen. De profetes van de eindtijd benadrukt het belang van ethisch leven en reflecteren op Gods geboden: “De wet is een uitdrukking van Gods gedachte; wanneer we die in Christus ontvangen, wordt het onze gedachte. Ze verheft ons boven de macht van natuurlijke verlangens en neigingen, boven verleidingen die tot zonde leiden… De wet van de Heer is volmaakt en bekeert de ziel” – *Desire of Ages,* p. 308.

Dit toont aan dat ethiek en moraliteit complementair zijn: moraliteit geeft ons de praktische weg, en ethiek geeft ons de reden die ons karakter versterkt en transformeert om in overeenstemming met God te leven. Daarom is moreel rechtvaardig leven niet simpelweg het volgen van regels; het is een dagelijkse beslissing die elke gedachte, elk woord en elke handeling volledig transformeert. Integriteit is het kenmerk van het ware christelijke leven; het is de weerspiegeling van het karakter van Christus in ons.

Een moreel integer leven heeft een diepgaande invloed op alle aspecten van het bestaan en alle relaties, waardoor een keten van positieve invloed ontstaat die

verder reikt dan onze waarneming. Elk moment beïnvloeden we de mensen om ons heen en worden we door hen beïnvloed. Als het ons doel is om het Koninkrijk van God te vertegenwoordigen, moeten we daarom voortdurend integriteit, persoonlijke en sociale verantwoordelijkheid, coherentie, discipline en zelfbeheersing cultiveren; niet als optionele eigenschappen, maar als essentiële fundamenten om het licht van Christus te weerspiegelen in een wereld die behoefte heeft aan absolute morele patronen. Moraliteit is niet alleen van toepassing op het gezin, maar is ook een centrale pijler in het leven van de kerk, waar elke beslissing van een rechtschapen mens van invloed is op het collectieve geloof en de spirituele stabiliteit van de gemeenschap.

"Wees sterk en wees een man": de roeping om een moreel integer man te zijn

Toen David het einde van zijn leven naderde, wist hij dat zijn laatste woorden een enorme betekenis zouden hebben, niet alleen voor zijn zoon die de troon zou bestijgen, maar voor het hele volk. Het was geen tijd voor triviale instructies, noch voor advies over militaire strategieën of lessen over politiek of economie. Gedurende zijn hele leven had David geleerd dat geen enkel materieel succes of externe prestatie een familie of een koninkrijk echt in stand kan houden. Daarom gaf hij zijn zoon Salomo, toen hij hem riep, geen reeks bevelen over hoe hij moest regeren, maar bood hij hem een essentieel principe aan, een oproep tot morele integriteit en persoonlijke verantwoordelijkheid, samengevat in eenvoudige woorden maar met een diepe betekenis: "Ik ga de weg van heel de aarde. Wees dan sterk en wees een man." (1 Koningen 2:2).

In deze context is mannelijkheid niet beperkt tot een biologische toestand of het vermogen om externe functies uit te oefenen, maar is het bovenal een spirituele roeping die verantwoordelijkheid, ethisch leiderschap en samenhang tussen woorden en daden impliceert. De Bijbel presenteert de man als de morele leider van het gezin, degene die gedragsnormen vaststelt, die het goede voorbeeld geeft en die de spirituele integriteit van zijn gezin beschermt. Een moreel integere man weerspiegelt het karakter van God in zijn leven, door als eerste te leven wat hij onderwijst en in de praktijk de principes vast te stellen die zijn gezin, zijn kerk en zijn gemeenschap leiden. Hij is een priester in zijn gezin en onder degenen op wie hij invloed heeft.

Ellen G. White beschrijft de ware adel van de mens op een manier die rechtstreeks aansluit bij deze roeping: "De werkelijke grootsheid en adel van de

mens wordt afgemeten aan zijn vermogen om zijn gevoelens te bedwingen, niet aan het vermogen van zijn gevoelens om hem te bedwingen." –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 222.

Dit betekent dat de grootsheid van een mens niet wordt afgemeten aan zijn fysieke kracht, materiële rijkdom of bestuurlijke vaardigheden, maar aan de consistentie van zijn karakter en zijn toewijding aan waarheid en gerechtigheid. Een moreel rechtschapen mens is niet iemand die alleen maar over principes praat of religieuze formaliteiten vervult; het is iemand wiens leven zelfs in stilte, in beslissingen die niemand ziet en in keuzes die het lot van zijn gezin en de spirituele reputatie van zijn kerk bepalen, samenhang en rechtschapenheid weerspiegelt.

De historische context van de periode van de rechters illustreert op dramatische wijze de gevolgen van het ontbreken van oprechte en verantwoordelijke mannen. De Bijbel vermeldt: "Ieder deed wat recht was in zijn eigen ogen." (Richteren 21:25). Gedurende deze periode van ongeveer 350 jaar maakte Israël een cyclus door van afvalligheid, afgoderij, religieus syncretisme en sociale wanorde, waarin er geen solide moreel of spiritueel leiderschap was. Het ontbreken van mannen die bereid waren de verantwoordelijkheid op zich te nemen om het goede voorbeeld te geven, maakte de weg vrij voor versnippering van de samenleving en verzwakking van de moraal. Ieder volgde zijn eigen opvatting van wat juist was, en zonder een vaste norm verloor het gezin zijn referentiepunt en zag ook de kerk haar geestelijke getuigenis verzwakken. Net zoals een huis dat zonder fundering is gebouwd onvermijdelijk instort, wordt een gemeenschap die moreel integere mannen mist, onstabiel en kwetsbaar voor ethische afwijkingen, gezinsproblemen en geestelijke ineenstortingen. Daarom zegt de dienaar van God: "Het grootste gebrek in de wereld is het gebrek aan mensen – mensen die niet gekocht of verkocht kunnen worden, mensen die in hun diepste ziel oprecht en eerlijk zijn, mensen die niet bang zijn om zonde bij zijn naam te noemen, mensen wier geweten net zo trouw is aan hun plicht als de naald aan de pool, mensen die voor het goede zullen opkomen, zelfs als de hemel naar beneden komt." – *Education,* p. 57.

De kompasmetafoor onthult iets fundamenteels: de morele oriëntatie van de mens hangt niet alleen af van externe instructies, maar ook van een intern principe dat hem in alle omstandigheden consequent leidt. Voor de mens betekent dit dat zijn beslissingen, gebaren en woorden zijn geloof en waarden moeten weerspiegelen, zelfs als niemand kijkt, zodat hij coherentie en rechtschapenheid tot een veilig patroon maakt, zodat buren, vrienden, broers, vrouw en kinderen – iedereen om

hem heen – de aanwezigheid van God in zijn leven kunnen herkennen. Dit is het belangrijkste goed dat op aarde kan worden veroverd: “Een oprecht karakter is van groter waarde dan fijn goud van Ofir.” – *Patriarchen en profeten*, blz. 191.

Integriteit is daarom de kern van de moraliteit van de mens en het eerste bijvoeglijk naamwoord dat in de heilige geschriften aan een mens wordt gegeven: “Er was een man in het land Uz, zijn naam was Job. En die man was vroom en oprecht; hij was godvrezend en keerde zich af van het kwaad.” (Job 1:1). Het woord “rechtvaardig”, vertaald uit het Hebreeuwse tamim, duidt op volledigheid, innerlijke samenhang en harmonie tussen gedachten, woorden, emoties en daden.

De oprechte man is niet perfect, maar zijn leven is niet gefragmenteerd; hij baseert zich niet alleen op uiterlijke prestaties, maar op de rechtschapenheid van zijn innerlijke leven, op de samenhang tussen wat hij denkt, voelt en doet. Zo komt hij tot een volledige beleving van wat Paulus leert: “De man is het hoofd van zijn vrouw, zoals ook Christus het hoofd van de kerk is.” Hij begint van binnenuit, erkent zijn behoefte aan genade en laat de Heilige Geest zijn karakter vormen. Door dagelijks nederigheid en afhankelijkheid van God te cultiveren, ontwikkelt de Geest van God in hem het vermogen om zijn emoties te beheersen, zijn ego te overwinnen en standvastig trouw te blijven aan de principes van het geloof. Op deze manier straalt hij zowel thuis als in de kerk veiligheid, stabiliteit en een levend voorbeeld uit, waardoor hij een morele en spirituele autoriteit consolideert die vertrouwen wekt bij de mensen om hem heen.

Thuis komt zijn rol als vader en geestelijk leider tot uiting in concrete daden: hij bidt met zijn gezin, onderwijst het Woord, begeleidt met tederheid, disciplineert met liefde en gaat met wijsheid om met dagelijkse verantwoordelijkheden. In de kerk komen zijn karakter en coherentie tot uiting in de manier waarop hij dient, deelneemt, leidt en omgaat met de broeders. Dankzij zijn standvastigheid en getuigenis vindt het collectieve geloof stabiliteit, wordt de eenheid versterkt en kan de kerk haar missie voortzetten. Kwesties, van de eenvoudigste tot de meest delicate, kunnen worden behandeld en opgelost; dit is de volwassene in het geloof, zoals beschreven door Paulus: “Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, overlegde ik als een kind, maar nu ik een man geworden ben, heb ik het kinderlijke tenietgedaan.” (1 Korinthe 13:11).

Op dit punt moeten we ons afvragen: leef ik mijn roeping als man als een oproep om mijn persoonlijk karakter te herstellen en te versterken? Weerspiegelen mijn beslissingen, woorden en daden morele trouw en samenhang met Gods principes in mijn huis, op mijn werk en in mijn vriendenkring? Draagt mijn dagelijkse voorbeeld bij aan het behoud en de versterking van het spirituele en morele leven van mijn gezin en de kerk?

Conclusie

Als we aannemen dat de roeping om een man te zijn inhoudt dat we erkennen dat onze invloed verder reikt dan ons eigen huis. Elke beslissing, elk woord en elke handeling is een kans om de integriteit van Christus te weerspiegelen in het gezin, de kerk en de samenleving. De roeping van een rechtschapen man vereist moed om ethische normen vast te stellen, discipline om deze te handhaven en samenhang, zodat ons leven een voortdurend getuigenis is van trouw aan God. Een man zijn is niet alleen het vervullen van een sociale rol, maar ook het uitoefenen van morele autoriteit met verantwoordelijkheid en rechtvaardigheid.

Thuis vertaalt deze roeping zich in spiritueel leiderschap en de opvoeding van kinderen op basis van vaste principes. Een moreel integere vader geeft het goede voorbeeld, begeleidt met geduld en beschermt de spirituele integriteit van zijn gezin. Consistentie tussen woorden en daden creëert een omgeving waarin geloof wordt beleefd en doorgegeven, en waarin kinderen leren onderscheid te maken tussen goed en kwaad, waardoor ze karakter en verantwoordelijkheidsgevoel ontwikkelen. Het gezin wordt de eerste plek waar moraliteit en integriteit worden nageleefd.

Net zoals David tegen zijn zoon zei, sporen wij alle broeders aan om 'sterk te zijn en een man te zijn', om een steunpilaar, gids en voorbeeld te zijn in het gezin, de kerk en de samenleving, en zo Gods roeping voor uw leven volledig te vervullen. Amen.

Lezing 8

Een hart naar Gods eigen hart

"Ik heb David, de zoon van Isai, gevonden, een man naar Mijn hart, die alles zal doen wat Ik wil." Handelingen 13:22.

De apostel Paulus haalt het verhaal van David aan in een van de meest bijzondere uitspraken die God ooit over een mens heeft gedaan. God zegt: "Ik heb David gevonden…" – als iemand die iets zeldzaams en kostbaars vindt.

De Heer was niet op zoek naar een titel, een troon of uiterlijk vertoon. Hij was niet alleen op zoek naar een koning, een krijger of een leider. Hij zocht een hart – een hart dat Hem zou liefhebben, naar Hem zou luisteren en Hem zou gehoorzamen.

In deze uitspraak laat God zien wat voor Hem echt belangrijk is: geen gaven, kracht of status, maar een hart dat bereid is de Heer te gehoorzamen en Hem te behagen.

David was niet volmaakt – hij faalde, struikelde en huilde – maar temidden van al zijn worstelingen was er iets in hem dat God waardeerde: een hart dat gevoelig was voor Zijn stem, oprecht was en bereid was zich te bekeren.

David was niet vrij van fouten, maar hij zocht altijd gemeenschap met God.

Het antwoord op de vraag waarom David werd beschouwd als een man naar Gods hart, staat in

Door Pr. Adalicio Fontes
Portugal

precies hetzelfde vers: David deed alles wat de Heer wilde. Dit roept een vraag op: hoe kon God hem zo noemen als hij zulke ernstige zonden beging als overspel en moord?

We leren veel over Davids karakter in het boek Psalmen, waar hij zijn ziel blootlegt aan iedereen. Zijn leven werd gekenmerkt door zowel successen als mislukkingen en de Bijbel maakt duidelijk dat hij verre van perfect was.

Wat hem onderscheidde, was dat zijn hart op God gericht was. David had een diep verlangen om de wil van de Heer te volgen en alles te doen wat Hij gebood.

Vanaf zijn jeugd – als herder, krijger en vluchteling – zien we moed, trouw en afhankelijkheid van God.

Een man naar Gods hart gaat uitdagingen aan, maar niet uit ijdelheid; hij gaat ze aan omdat hij op God vertrouwt en trouw blijft wanneer anderen falen.

De bereidheid om de eigen wil op te offeren om Gods wil te vervullen is het kenmerk van een man naar Gods hart.

Drie bijbelse prioriteiten

Er is een hiërarchie van drie prioriteiten in het christelijke leven:

1. God

De eerste en belangrijkste prioriteit is God — van Hem leren, Hem liefhebben en voor Hem leven. Toen Christus werd gevraagd: “Meester, wat is het grote gebod in de Wet?”, antwoordde Hij: “U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en grote gebod.” Mattheüs 22:36-38. Er bestaat geen twijfel over: dit is het fundament van alles.

2. Familie

De tweede prioriteit is de familie.

„Maar als iemand de zijnen en vooral zijn huisgenoten niet verzorgt, heeft hij het geloof verloochend en is hij erger dan een ongelovige.“ 1 Timoteüs 5:8.

Het Woord spreekt over gelovigen en ongelovigen, maar hier gaat Paulus nog een stap verder: wie niet voor zijn eigen familie zorgt, is „erger dan een ongelovige“.

Het woord “ongelovige”, afgeleid van het Griekse ἀπιστέω (apisteó), betekent “niet geloven” of “ontrouw zijn”. Hoewel “ongelovige” in onze vertaling uit het Latijn komt, verwijst de conceptuele wortel ervan naar iemand die het geloof verwerpt en in ongehoorzaamheid leeft.

Andere verzen versterken deze verantwoordelijkheid: “Mannen, heb uw vrouwen lief, zoals ook Christus de kerk heeft liefgehad.”

Een man die God liefheeft, die zijn gezin als een priester naar het altaar leidt en hen dagelijks voor de Heer brengt, is een man naar Gods hart.

“Het gezin is een school waar iedereen kan leren hoe hij zich in de gemeente moet gedragen. Wanneer iedereen lid is van de koninklijke familie, zal er ware beleefdheid heersen in het gezinsleven. Elk gezinslid zal ernaar streven het voor elk ander gezinslid aangenaam te maken. De engelen van God, die degenen dienen die erfgenamen van de verlossing zullen zijn, zullen u helpen om van uw gezin een model van de hemelse familie te maken. Laat er vrede zijn in het gezin, en er zal vrede zijn in de gemeente.” – Manuscript 60, 1903.

Een man naar Gods hart delegeert zijn geestelijke rol niet aan zijn vrouw, de kerk of de voorganger; hij begeleidt, onderwijst en bidt met zijn gezin. God zoekt mannen die Hem liefhebben en hun gezin besturen naar Zijn hart.

Echt succes voor een man ligt niet in carrière, bezittingen of veroveringen, maar in het weerspiegelen van Gods karakter binnen zijn gezin.

3. Werk

Een man heeft de verantwoordelijkheid om in de materiële en geestelijke behoeften van zijn gezin te voorzien en hen te beschermen tegen fysieke en emotionele bedreigingen.

De Bijbel geeft ook leiding met betrekking tot werk: „Want ook toen wij bij u waren, bevalen wij u dit: als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.“ 2 Tessalonicenzen 3:10.

Werk is een geestelijke verantwoordelijkheid, een weerspiegeling van trouw aan God en het gezin.

Als we deze hiërarchie – God, gezin en werk – in acht nemen, zien we bijbelse voorbeelden zoals David, een man naar Gods hart.

Zelfs al stond hij zo dicht bij de Heer, toch kende David diepe mislukkingen in zijn gezinsleven. Toch werd hij door God bemind en uitverkoren.

Dit zet ons aan tot nadenken: als David, met al zijn fouten, als een man naar Gods hart kon worden beschouwd, waarom zouden wij dan niet dezelfde genade kunnen zoeken?

God kent onze beperkingen, maar ook het oprechte verlangen van ons hart.

“Wat ook hun zonden geweest mogen zijn, wanneer zij in diep berouw tot Christus komen, ontvangt Hij hen.” – De weg tot gezondheid, blz. 145.

Een man naar Gods hart zijn betekent de Heer centraal stellen in het leven, het gezin en de beslissingen.

Een man die berouw toont en relaties wil herstellen

Toen David zondigde, vernederde hij zich voor God en bekende hij zijn fout (Psalm 51).

Thuis schaamt een man naar Gods hart zich er niet voor om om vergeving te vragen.

Ouders, als jullie een fout hebben gemaakt, beken die dan aan jullie kinderen. Dit zal meer respect opleveren dan koppigheid en trots.

Oprecht berouw brengt genezing in het gezin. Een vader die zijn fouten erkent, leert zijn kinderen nederigheid en waarheid.

David zondigde ernstig, maar hij verhardde zijn hart niet. Hij vernederde zichzelf, erkende zijn fout en bad: “Schep mij een rein hart, o God.” (Psalm 51:10). Davids oprechtheid bij het belijden van zijn fouten is opmerkelijk. Toen hij ermee werd geconfronteerd, toonde hij integriteit en nederigheid door zijn zonde toe te geven. Hij begreep het belang van oprecht berouw, wat hem hielp zijn gedrag te corrigeren.

Maar het toegeven van zonde en het vragen om vergeving is slechts de helft van het proces; de andere helft is berouw dat transformatie teweegbrengt. Psalm 51 is bovenal Davids gebed van berouw: “Wees mij genadig, o God, overeenkomstig Uw goedertierenheid; delg mijn overtredingen uit overeenkomstig Uw grote barmhartigheid. Was mij schoon van mijn ongerechtigheid. reinig mij van mijn zonde.” (Psalm 51:1-2).

“Oprecht berouw is meer dan droefheid over zonde. Het is een bewust zich afwenden van het kwaad.” – *Patriarchen en profeten*, blz. 506.

“Echt berouw brengt een mens ertoe om zelf zijn schuld te dragen en er zonder bedrog of huichelarij voor uit te komen. Net als de arme tollenaar roept hij uit, zonder zelfs zijn ogen op te slaan: 'O, God, wees mij zondaar genadig'. Wie zijn schuld erkent, wordt gerechtvaardigd, want Jezus' bloed pleit ten gunste van wie berouw heeft.” – *De weg naar Christus*, blz. 39.

Een man naar Gods hart rechtvaardigt zichzelf niet — hij wordt veranderd.

De ware man van God wordt niet bepaald door de fouten die hij heeft gemaakt, maar door oprecht berouw en het verlangen om te gehoorzamen. David was niet volmaakt. Hij faalde soms wanneer hij handelde zonder de Heer te raadplegen. Maar ondanks zijn ernstige zonden erkende hij zijn fouten en beleed hij ze.

Een man naar Gods hart is moedig en trouw

David vertrouwde op God toen hij oog in oog stond met de reuzen van het leven (1 Samuël 17). Hij geloofde dat God groter was dan welke uitdaging dan ook en stelde de Heer op elk gebied op de eerste plaats.

Een man naar Gods hart is moedig, niet omdat hij onoverwinnelijk is, maar omdat hij vertrouwt. Hij beschermt zijn gezin geestelijk tegen invloeden die hen van Christus afleiden.

De godvruchtige man zorgt niet alleen financieel voor zijn gezin, maar waakt ook geestelijk: hij bidt, onderscheidt en stelt grenzen die het geloof, de liefde en de reinheid in het gezin bewaren.

De verantwoordelijkheid van een echtgenoot en vader is het handhaven van morele en geestelijke reinheid en trouw aan God.

Ellen White zegt: “Waar de wereld het meest behoefte aan heeft is aan mannen, — mannen die zich niet laten omkopen; mannen die tot in het diepst van hun ziel trouw en eerlijk zijn; mannen die niet vrezen de zonde bij haar juiste naam te noemen; mannen wier geweten zo vast gericht is op hun plicht als de kompasnaald op de pool; mannen die op de bres staan voor het recht, al zouden de hemelen vallen.” – *Karaktervorming*, blz. 57.

Een man naar Gods hart is zelfbeheerst en weet hoe hij leiding moet geven.

„Het hoogste bewijs van edelmoedigheid bij een christen is zelfbeheersing. Wie onverstoorbaar kan blijven te midden van een storm van beledigingen, is een van Gods helden.” – *Messages to Young People*, p. 124.

“Hij heeft zichzelf overwonnen – de sterkste vijand die de mens moet trotseren.” – *Messages to Young People*, p. 134.

Een “man naar Gods hart” zijn in het gezin betekent: een geestelijk leider zijn, een liefdevolle dienaar en een voorbeeld van geloof.

Een man is geroepen om zijn gezin geestelijk te leiden en zijn vrouw en kinderen te begeleiden in heiligheid en gehoorzaamheid aan Gods geboden.

Een man naar Gods hart leidt niet met geweld, maar met liefde. Hij waardeert en respecteert zijn vrouw, deelt de huishoudelijke taken, toont tederheid, geduld en een christelijke geest.

Zijn ultieme voorbeeld is Christus, die de Kerk onbaatzuchtig en opofferingsgezind liefhad. Evenzo moet een man zijn vrouw met dezelfde liefde liefhebben — haar individualiteit respecteren en in harmonie naast haar wandelen, altijd op zoek naar het welzijn en de eenheid van het gezin.

“De huiselijke kring moet als heilige plaats beschouwd worden, een beeld van de hemel, een spiegel waarin we onszelf kunnen herkennen.” – *Het Bijbels Gezin*, blz. 144

Het huis weerspiegelt het hart. Als Christus in het hart woont, zal Hij ook in het huis wonen.

Ons grootste voorbeeld

De Bijbel vertelt ons dat David werd beschouwd als „een man naar Gods hart“. Toch was hij slechts een menselijk voorbeeld, vol gebreken en beperkingen.

Ver boven hem vinden we Jezus — ons allerhoogste voorbeeld. Hij is de Koning die trouw de wil van de Vader vervulde en in al Zijn wegen volmaakt leefde. Uit het geslacht van David kwam Jezus Christus voort, de Zoon van God — het volmaakte voorbeeld van iemand naar het hart van de Vader.

Christus kwam in de wereld om ons te leren hoe we zo moeten leven: God in alles behagen.

De verlangens van ons hart bepalen ons karakter, onze levensstijl en onze beslissingen. Daarom is het de moeite waard om te reflecteren: hebben we echt verlangd om God te behagen en hemelse dingen te zoeken? Hiervoor hebben we een betrouwbaar voorbeeld nodig – we moeten Jezus Christus leren kennen en meer op Hem gaan lijken.

Aan de mannen van vandaag

God zoekt nog steeds mannen naar Zijn hart, net zoals Hij dat bij David vond.

Beste broeder, sta op! God ziet je worstelingen, je verantwoordelijkheden en zelfs je verborgen angsten. Hij kent de last die je in stilte draagt en staat klaar om je kracht te geven.

Een man naar Gods hart zijn betekent niet dat je perfect bent of nooit faalt. Het betekent dat je een hart hebt dat zich aan de Heer heeft overgegeven — een hart dat leert lief te hebben, te gehoorzamen, zich te bekeren, te dienen en opnieuw te beginnen.

Als je gefaald hebt, begin dan opnieuw. Als je vermoeid bent, rust dan in God. Als je de weg kwijt bent, laat je dan door de Heilige Geest leiden.

Een man naar Gods hart is iemand die opstaat, zelfs als hij valt. Hij zoekt leiding, zelfs als hij niet weet waarheen hij moet gaan. Hij heeft moedig lief, zelfs als de wereld zegt dat hij zijn hart moet verharden.

“Wat hun hardnekkige zonden ook geweest mogen zijn, hoe diep ze ook gevallen zijn, wanneer ze in berouw tot Christus komen, ontvangt Hij hen... Als zij verlangen om anderen te helpen uit de afgrond van vernietiging waaruit zij zelf gered zijn, geef hen dan de kans.” – *Temperance*, p. 116.

Je bent belangrijk voor je gezin, je kerk en je generatie. En God verheugt zich erin om te wandelen met mannen die, net als David, zeggen: “Hier ben ik, Heer. Leid mijn hart.”

Mannen die bidden voordat ze handelen. Die God boven de wereld liefhebben. Die trouw van hun gezin houden. Die weer opstaan als ze vallen. Die God toestaan hun karakter te vormen.

Mannen, vaders, echtgenoten — God zoekt nog steeds harten zoals dat van David. Wat heeft Gods plaats in je leven ingenomen? Is je hart werkelijk op de Heer gericht? Op welke gebieden moet je meer gehoorzamen? Hoe staat je hart voor God? Kan Hij naar je kijken en zeggen: “Ik heb in jou een hart gevonden naar Mijn hart”?
Mogen mannen en vrouwen naar Gods hart opstaan in elk gezin, zodat hun gezinnen het Koninkrijk der Hemelen op aarde weerspiegelen. Amen.

Internationaal Zendingsgenootschap Zevende-Dags Adventisten Reformatiebeweging

